



# Özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 53

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

27 Ağustos-8 Eylül 2015

## Özgür Gelecek'ten

**Korkuyorlar, çünkü gerçekler devrimcidir!**

Merhaba

Sêrt'te hayatını kaybeden asker yakınları sesleniyorlar gazetecilere gerçekleri yazmaları için... TC'nin yürüttüğü haksız savaşta artık "Vatan sağolsun" demeyeceklerini haykıran ailelerin bu seslenişleri burjuva basın tarafından elbette görmezlikten gelineyor. Devletin ise ailelerin bu isteğine karşılığı kendi basınyayın kurumları dışında cenaze törenlerine basının katılımını engellemek oldu. Diğer taraftan son bir hafta içerisinde T.Kürdistanı'nda gerçekleştirilen katliamlarda bölgedeki halkın internet ve telefon gibi iletişim araçları engellendi. Özgür basına yönelik baskı ve sansür ise sürüyor.

Açıktır ki devlet yaptıklarının teşhir edilmesinden deli gibi korkuyor. Bu korkuyu beslemek ve gerçekleri her daim yazmak ise bizim işimiz! Özgür basın olarak işimizi severek yapmaya devam edeceğiz...

## Gündem

**Saldırganlıkları güçsüzlüklerinden!** S/03

## Emekçinin Gündemi

Bir davaya uğruna ölecek kadar inananlar bir fabrikayı da örgütleyebilir -2 S/05

## Pusula

**Korkusuz özeleştirir** S/11

TC saldırıyor, Kürt halkı özyönetim ilan ediyor! **Özyönetim nedir, nasıl ele alırız?**

S/08



Haklı ve haksız savaşın karıştırılması ve asker ölümleri

S/09

# Saldırganlıkları



Son süreçte yaşanan gelişmeleri '90'lara dönüş olarak tanımlayan çoktur. R. T. Erdoğan'ın açıklamalarından hareketle ülkede rejim değişikliği olduğu dahi savunulmaktadır. Aslında ortada bir saray darbesi filan yoktur. Devletin '90'lara filan döndüğü de yoktur. Tüm bu yaşananlar "Türk tipi demokrasi" gerçekliğidir. Kuşkusuz ki faşist diktatörlük koşulları dönemselsel olarak farklılık içermektedir. Değişmeyen tek şey; devletin özünün halk düşmanı olmasıdır.

Faşizmin saldırganlığına karşı halk güçleri çaresiz değildir. Bugün faşizm erken seçimle Kürt hareketini ve ilerici ve devrimci güçleri terbiye edip yenilgiye uğratmayı amaçlasa da, eli daha önceki süreçlere göre daha zayıftır. AKP 7 Haziran'da kaybetmiştir. Yine askeri olarak, TC gerilla karşısında zafere ulaşamamıştır. Onların bu saldırganlıklarının güçsüzlüklerinden olduğu ve bunun derinleşeceği açıktır. S/03

# güçsüzlüklerinden!

Yazdık ve yazmaya devam edeceğiz!

S/02

Evet, "psikolojik rahatsızlıklarımız" var!

S/07

Toplu iş değil, kölelik sözleşmesi mi?

S/04

Süregelen devlet geleneği; güvenlik adı altında zulüm!

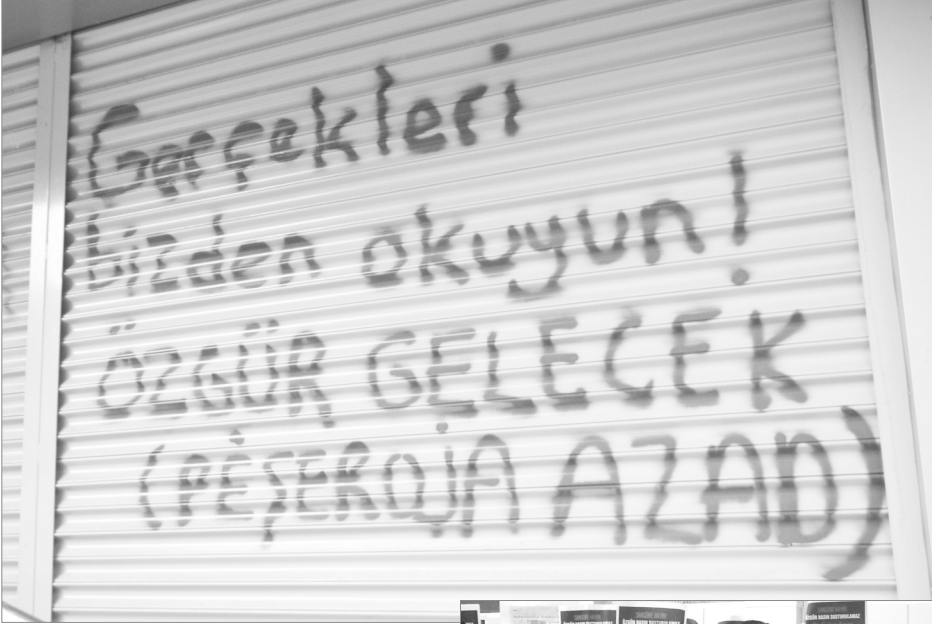
S/13

Cizre: Asi çocukların, mavi dağların kenti...

S/06

Soma davasında 3 duruşma; "İşçinin fitratında vardır ölüm" S/14

# Yazdık ve yazmaya devam edeceğiz!



Sêrt-Pervari'de çatışmada yaşamını yitiren 8 askerden Recep Beycur'un abisi Ömer Beycur askeri cenaze töreninde şunları söylemişti:

"Gazeteciler! Yazın, cumhurbaşkanı bunla gurur duyusun! Kardeşi kardeşe kırdırıyor! Genç kardeşimi gönderdim, cesedini alıyorum. Cumhurbaşkanı bunu bilir mi? Ben bunu bu yaşa getirene kadar ne çektim biliyor mu? Allah'tan hiç mi korkmuyor? Bunu yazın, Allah rızası için yazın, kardeşi kardeşe kırdırmasın! Allah'tan korksun, onun evladı olsa böyle olur muydu? Kardeşi kardeşe kırdırıyor, Allah kabul etmesin!"

Ancak 8 askerin yaşamını yitirmesini Kürt halkına ve devrimcilere karşı nefret ve kin aracına çeviren hükümetin savaş medyası, tek kelime bu tepkiye yer vermedi. Onları ödüllendiren AKP, bundan sonra hiçbir asker cenazesine Anadolu Ajansı (AA) ve TRT dışında almayacaklarını ilan ederek asker ailelerinde artan tepkilerin üzerini örtmeye ve hızla kaybetmeye başladıkları iktidarı beyhude bir çabayla yeniden tesis etmeye çalışmanın adımlarını attı.

Asker yakınının gazetecilerden istediği, aslında gazetecilerin işi olmasına rağmen, o kadar da kolay bir durum değil! **Zor olan yazmak değil, zor olan gerçekleri yazmak...** Çünkü bu hem cesaret hem de ezilenin yanında olma cüretini ister. Kalemimi kan karşılığında satmamayı, ezenlerin iktidarı karşısında eğilip bükülmemeyi gerektirir. Para ve rantın değil, eşitlik, özgürlük ve demokrasinin peşinde olmayı; kalemimi ve fotoğraf makinemi bunun aracı olarak kullanmayı gerektirir. Ve bu o kadar da kolay değil.

Yalnızca son 1 ayda aralarında Yeni Demokrat Gençlik ve Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK)'in resmi web sitelerinin de bulunduğu çok sayıda devrimci, demokrat ve yurtsever basınının 90'ın üzerinde sitesine Türkiye'den erişim engellendi. "Baş belası" denilen twitter, facebook gibi sosyal medya paylaşım sitelerine erişime sınırlama getirildi. Özellikle kolluk güçlerinin katliam yapacağı bölgelerin ilk olarak internete erişimi

yana ateşkes ilan etmiş olan PKK'nin medya savunma alanlarını vurdu.

Bununla da yetinmeyen AKP, Kandil'de bulunan Zergelê Köyü'nü de bombaladı ve aralarında çocuklarla hamile bir kadının da bulunduğu 9 kişiyi katletti. Ardından bu köyün PKK'nin eğitim kampı ve "kaçırılan genç kadınlara cinsel saldırılarda bulunduğu" yer olduğu üzerinden kara propagandaya başvurdu. Ama daha sonra bölgeye giden HDP heyeti, ellerinde çocukların okul defterleriyle döndü.

## Yazdık ve yazmaya devam edeceğiz!

Bu saldırganlığın ardından HPG ateşkesi AKP'nin sonlandırdığını belirterek kendilerini koruyacaklarını ve saldırılara "etkili eylemlerle" karşılık vereceklerini ilan ettiler. T. Kürdistanı'nda faşist TC ve dümenindeki AKP'nin katliamcı niteliğini bildiğinden öz savunma güçlerini geliştirmeye karar verdiler. Nitekim Şırnak-Silopi, Amed-Silvan, Muş Varto vb. bölgelerde katliama girişen devlet, buralarda çoğu çocuk onlarca kişiyi katletti.

Katlettikleri kimi çocuklara gerilla kıyafeti giydirdiler; istisnasız hepsini "teörist" ilan ettiler. İşyerlerini, evleri kurşunladılar, bombaladılar, yaktılar. 100'den fazla bölgede OHAL ilan ettiler. Binlerce hektarlık ormanlık alanları ateşe vererek ağaçları ve orman canlılarını katlettiler. Varto'da kadın gerilla Ekin Wan (Kevser Eltürk)'in bedenini çırılçıplak teşhir ettiler, Kars-Kağızman'da gerillaların işkence edilmiş cenazelerine basarak "zafer pozu" verdiler. Colemêrg'te (Hakkari) şantiye işçilerini yüz üstü yere yatırarak "Türk'ün gücünü göstereceklerini" bas bas bağurdular ve üstüne üstlük utanmadan "Bu devlet size ne yaptı lan?" diye sordular.

## Yazdık ve yazmaya devam edeceğiz!

Seçimlerden önce "400 milletvekili" isteyen devletin Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan ve şürekası, örtülü ödenekten geçtiğimiz yılların 5 katı masrafla alanlara bizzat dökülerek propaganda yapmasına rağmen seçimden yenilgiyle çıkmanın karşılığında ülkeyi savaşa sürükledi.

18 bin TL'si olmadığı için zorunlu askerlik yapan 20-25 yaşları arasında yüze yakın asker bu dönemde yaşamını yitirdi. Her iki oğlu da bedelli ve çürük raporları ile askerlik yapmayan Erdoğan (tıpkı bakanlar, milletvekilleri, bürokratlar

Savaşın gölgesinde gerçekleri yazmak ve yaymak, her zamankinden daha önemli. Ancak bu süreçte bilgileri paylaşmak, yazmak kadar bu bilgilerin ve fotoğrafların gerçekliğini süzgeçten geçirmek de önemlidir.

ve bilumum zenginlerin çocukları gibi), asker cenazelerinin başında "İnanıyoruz ki şehadet makamına ulaşmış olan bu şehidi uğurluyoruz. Ne mutlu onun ailesine, ne mutlu onun tüm yakınlarına" diyerek miting yaptı. Çocuklarını bu haksız savaşa kurban veren onlarca aile ise, "Allah belanızı versin. Yeter artık. Başbakan ne yapıyor böyle? Başbakan, Cumhurbaşkanı oğlunu yollasın. Yeter artık"

## Yazdık ve yazmaya devam edeceğiz!

Savaşın gölgesinde gerçekleri yazmak ve yaymak, her zamankinden daha önemli. Ancak bu süreçte bilgileri paylaşmak, yazmak kadar bu bilgilerin ve fotoğrafların gerçekliğini süzgeçten geçirmek de önemlidir. Başka zamanlara ve başka yerlere ait kimi fotoğraflarla, yanlış ya da abartılı bilgilerle manipülasyon yaratmaya çalışan devlet trollerine karşı daha dikkatli olmak devrimci basın olmanın kıstaslarının başında gelmelidir.

Ayrıca yakın zamandaki yaşananlardan örnek vermek gerekirse Pirsûs ve Zergelê katliamında katledilenlerin parçalanmış cenazelerine ait, kadın gerillanın bedenini teşhir eden, gerilla cenazelerinin işkence ile katledilmiş vb. fotoğrafları yayımlamakla egemenlerin faşistliğini ve zalimliğini ortaya seremeyeceğimizi bilmemiz gerekir. Bu tür resimler halk kitlelerinde korku, yılgınlık ve bu tür katliamlara alışma algısını güçlendirmekten başka bir işe yaramıyorsa, ki devletin amacı tam da bu algıyı güçlendirmek, bu fotoğrafları yayımlamaktan uzak durmak gerekiyor. Bir de bu tür görselleri paylaşırken katledilenlerin yakınlarını da düşünmeliyiz.

Sonuç olarak yazdık ve yazmaya devam edeceğiz. Gerçeği, haklının ve ezilenin tam yanında olarak... Kalemimizi ve fotoğraf makinemizi katil ve tecavüzcü sürüsüne ezilenlere karşı silah olarak kullanacağız ve bu savaşa karşı barışı her alandan vereceğimiz mücadele ile tesis edeceğiz!



mini yavaşlatan devlet, engellemeyi ve sansürü son günlerde bölgelerde interneti toptan kesmeye kadar vardırı. Ama gerçekleri yazmak kadar gerçeklerin yazılmasını ve yayılmasını engellemek de o kadar kolay değil! Ne bizler Özgür Gelecek olarak ne diğer tüm özgür basın bileşenleri ne de sosyal medyayı bir mücadele aracına çevirenler buna izin verir!

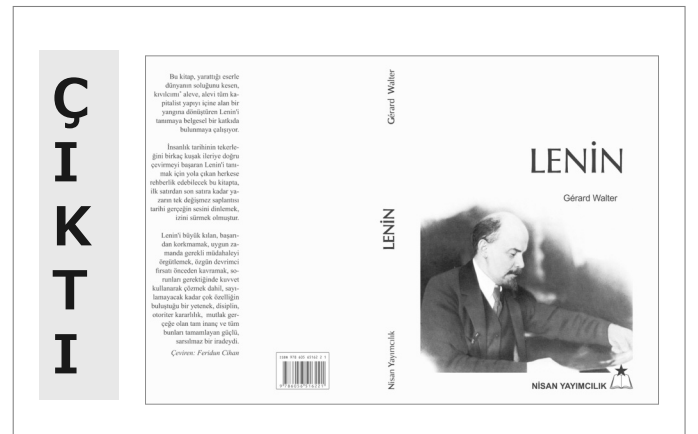
## Yazdık ve yazmaya devam edeceğiz!

7 Haziran seçimlerinin ardından Kürt ulusal hareketinin başını çektiği ve çok sayıda devrimci, demokrat ve ilerici kesimlerden oluşan muhalefet cephesinden ağır bir darbe yiyen AKP, kanlı bir süreç için düğmeye bastı. "Kobanê'yi birlikte kurtardık, birlikte inşa edeceğiz" diyerek yola koyulan SGDF'li devrimcileri, 20 Temmuz günü Riha-Pirsûs'ta (Urfa-Suruç) bombalayarak katleden AKP, bu katliamın ardından "İŞİD'e operasyon" adı altında gözaltı ve tutuklama operasyonuna girişti.

2 binin üzerinde gerçekleşen (ve hala süren) bu operasyonlarda gözaltına alınan ve tutuklanan DAİŞ'li sayısı 50'yi geçmezken, geri kalanları devrimciler, demokratlar ve yurtseverler oluşturdu.

## Yazdık ve yazmaya devam edeceğiz!

Bununla yetinmeyen AKP, "İŞİD'in kamplarını bombalayacağız" diyerek başlattığı ve günlerce süren hava operasyonlarında yalnızca 2 gün ve 3 kez DAİŞ'in (daha öncesinden boşaltılmış) kamplarını bombaladı; günlerce ve sayısı belirsiz bir şekilde 21 Mart 2013'ten bu





# SALDIRGANLIKLARI GÜÇSÜZLÜKLERİNDEN!



7 Haziran seçimlerinden sonra Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan tarafından uygulamaya konulan “yeniden seçim” planı başarıya ulaşmış görünüyor. AKP’nin birinci parti olarak çıktığı seçimlerden sonra “koalisyon görüşmeleri” adı altında yürüttüğü oyalama siyaseti sonuç verdi. Şimdi tartışılan, erken seçimi gerçekleştirecek olan bir “seçim hükümeti” kurulmasıdır. Ve bu seçim hükümetinde HDP’nin yer alıp almaması... Görünen, her türlü yol ve yöntemin kullanılarak, erken seçimi baskın seçim haline getirmek ve AKP’nin 7 Haziran seçimlerindeki kaybını telafi etmektir. Bunun başarılı olup olmayacağını göreceğiz. Ancak kesin olan bir şey var ki, R. T. Erdoğan ve AKP’nin gözü kararmış durumdadır. Oylarını artırmak için yapmayacakları dalavere, hırsızlık ve manipülasyon yoktur.

R. T. Erdoğan seçim çalışmalarına şimdiden başlamış durumdadır. Katıldığı her etkinlikte, ağzından kan damlayan salyalar akıtarak, “betona gömmek”ten, son “terörist” kalmayınca kadar savaşı sürdürmekten bahsetmektedir. Başbakan ve kimi AKP’liler de ondan aşağı kalmamakta, halk düşmanlıklarına yeni suçlar eklemeye devam etmektedirler. Faşist saldırganlık dizginlerinden boşanmış, başta havuz medyası olmak üzere, her türlü kitle iletişim aracı kullanılarak, halka yönelik saldırganlık artırılmıştır.

Yaşanan gelişmeleri ’90’lara dönüş olarak tanımlayan çoktur. Ama nedense bu ülkenin tarihinde, ’80’ler, ’38’ler, ’15’ler olmamış gibi davranılmaktadır. Ya da “saray darbesi”nin yapıldığından, bir kişinin kişisel ihtirasından bahsedilmekte, ülkenin uçuruma götürüldüğünden dem vurulmaktadır. R. T. Erdoğan’ın açıklamalarından hareketle ülkede rejim değişikliği olduğu dahi savunulmaktadır. Özellikle yaşanan politik gelişmeleri R. T. Erdoğan’ın kişisel iktidar hırsıyla açıklamaya çalışmak yetersiz bir yaklaşımdır. Aslında ortada bir saray darbesi filan yoktur. Devletin ’90’lara filan döndüğü de yoktur. Tüm bu yaşananlar “Türk tipi demokrasi” gerçekliğine uygundur. Yaşanan gelişmeleri bu türden

yaklaşımlarla açıklayanlar, Türkiye’de faşist bir diktatörlük olduğunu, parlamentonun ve seçimlerin bu diktatörlüğü maskeleyen işlevi gördüğünü unutmamış görünmektedirler.

Kuşkusuz ki bu faşist diktatörlük koşulları dönemsel olarak farklılık içermektedir. Değişmeyen tek şey; devletin özünün halk düşmanı olmasıdır. Şu anda yaşanan gelişmeler ve R. T. Erdoğan’ın yeniden seçim ısrarının nedeni, Türk hakim sınıflarının özellikle de Erdoğan’ın temsil ettiği kliğin, Ortadoğu’da, somut olarak da Suriye’de yaşadığı yenilgiyle birlikte değerlendirilmelidir. Hem içte hem de dışta yaşanan politik gelişmeler, bu politika değişikliğinin ana nedenidir. Türk hakim sınıfları hem içeride hem de dışarda izledikleri politikada kaybetmiş ve sıkışmıştır.

Bu nedenle tüm bu faşist saldırganlığın nedeni, R. T. Erdoğan ve AKP’nin güçlü olmasından değildir. Tam aksine onları bu kadar saldırganlaştıran kaybetme korkusudur. R. T. Erdoğan ve AKP’nin durumu ölümcül bir yara almış, yaralı bir hayvanın tavrına benzemektedir. Öleceğini hisseden yaralı hayvanın umutsuz çaresizliğiyle saldırmaktadır. AKP yarayı Gezi İsyanı’nda almış ama ölmemiştir. 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonları yaralı bünyenin kendi içindeki reaksiyonudur. Kobanê Serhildanı ise yarayı daha da derinleştirmiştir. 7 Haziran seçim sonuçları yaralı hayvanın kendi sonunu görmesi olarak ortaya çıkmıştır. Tam da bu nedenle R. T. Erdoğan ve AKP; olası bütün riskleri göze alarak başta Kürt halkı olmak üzere, halka saldırı kararı almıştır.

AKP’nin ve bir bütün olarak TC faşizminin halka saldırısının, faşizm karşısında halk kitlelerinde tepkiyi biriktireceği açıktır. Özellikle ölen asker cenazelerinde AKP’ye yönelik tepkinin artışı da bu anlamda değerlendirilmelidir. Halkın geniş bir kesimi, R. T. Erdoğan ve AKP’nin başta Kürtler olmak üzere, halk kitlelerine ve onların devrimci demokratik örgütlenmelerine yönelik başlattığı faşist saldırganlığın arkasında, AKP’nin tek başına iktidar olması ve başkanlık hesabı-

nın olduğunu farkındadır. Bu durum beraberinde artan asker ölümleriyle birlikte halkın “Kaçak Saray” a karşı tepkisini daha da artıracaktır. Halkın eskisine göre daha geniş bir kesimi Kürt ulusuna karşı yürütülen haksız savaşın ayırımındadır ve bu savaşın “vatan için yapıldığına” inanamamaktadır.

Öte yandan diğer gelişmeler bir yana özellikle halkın geniş kesimlerinin yaşamını doğrudan etkileyen ekonomik duruma işaret etmek gerekir. Döviz kurundaki yükseliş beraberinde bir yandan ekonomik krizin bütün olumsuz yükünün halkın sırtına bindirilmesini getireceğinden önümüzdeki sürecin Türkiye halkına daha fazla zulüm, baskı, ekonomik kriz, işsizlik ve yoksulluk getireceği açıktır. Bu durum kitlelerdeki hoşnutsuzluğu daha da artıracaktır. Bu durum beraberinde sadece AKP’nin değil bir bütün hakim sınıfların yönetememe krizinin derinleşmesini getirecektir.

## Faşist saldırganlığa karşı aktif direniş!

Bu saldırılar ve özellikle faşizmin askeri saldırıları karşısında kimi kendinden menkul “aydın”ların Kürt ulusal hareketine tek taraflı ateşkes çağrısı yapmaları, gerilla güçlerine pasif savunmada kalmayı önermeleri; “koyunun kasaba boyunu” uzatma tavsiyesiyle eşdeğerdir. Bu türden çağrıların andaki karşılığı, “imha olmayı kabul et” demektir. Böyle bir çağrının hayata geçmesi demek faşist Erdoğan kliğinin elinin güçlenmesi ve kaybederken tekrar bir zafer havasına girmesine yol açmaktır. Faşizm bu fırsatı kaçırmayacak ve en iyi bildiği şeyi yaparak, “hainleri ezdik, dayanamadılar ateşkes istediler, kaçacak delik arıyorlar” gibi yalanlara başvuracağı açıktır. Daha şimdiden “havuz medyası” bu tür yayınlar yapmakta ama inandırıcı olamamaktadır.

Bununla birlikte, ateşkes ya da pasif savunma içerisinde bulunmanın başta gerilla güçleri olmak üzere halkın kayıplarını daha da artıracığı kesindir. Faşizmin saldırılarına karşı gerillanın ve halkın her türlü yol ve yöntemi kullanarak kendini

savunması meşrudur ve gereklidir. Faşist saldırganlık karşısında tek taraflı ateşkes yerine, çift taraflı ateşkes çağrısı yapılması, faşist saldırganlığı daha fazla teşhir etmekte geniş kitlelerin gözünde, “Kaçak Saray”ın savaşı kendi çıkarları için tımandırdığı algısını güçlendirmektedir. Kuşkusuz ki Kürt ulusuna yönelik bu saldırganlık “barış” çağrılılarıyla sona ermeyecektir. Ama politik olarak düşmanın daha da yalnızlaşmasına, haksız savaşın kitlelerin gözünde daha fazla teşhir olmasına hizmet etmektedir.

Bu amaçla “Barış Bloku”nun çalışmaları önemlidir. Ülkemizde gerçek anlamda barışın ancak savaşarak sağlanabileceği gerçeğini unutmadan devrimci demokratik güçlerin şehirlerdeki aktif direnişlerini sürdürmeleri, sokakları terk etmemeleri de önemlidir. Buna paralel olarak Kürt hareketinin kimi bölgelerde “demokratik özerklik” ilan etmesi, halkın “kendi kendimizi yöneteceğiz” çıkışı düşmanı sıkıştıran bir role sahiptir. Tartışmaya mahal vermeyecek kadar açık olan yan şudur ki; Kürt hareketinin faşizmin azgın saldırganlığı karşısında, bir direniş yöntemi olarak halkın kendi kendisini yönetme talebini dillendirmesi, öz yönetim kurma çağrılarını demokratiktir ve desteklenmelidir.

Bu azgın faşist saldırganlığın ve özellikle de askeri saldırıların sürgit devam etmesi beklenmemelidir. Faşizmin kayıpları arttıkça, halk kitlelerinin tepkisi daha da artacaktır. Faşizm erken seçime kadar, kazanabileceği kadar mevzi kazanma derindedir. Bu açıdan özellikle seçimlere kadar saldırıların artarak devam edeceği ve özellikle de seçimlerde her türlü hile ve manipülasyonun yapılacağı açıktır. Böylesi bir tablo içinde, Kürt hareketine ateşkes çağrısı yapıp özellikle silahsızlanma yönünde müzakere yürütmeye önerilerinde bulunmak, iflah olmaz halk düşmanlığıdır. Çünkü orta yerde ezilen bir bağımlı ulus vardır. Kürt ulusunun kendi kendini savunması ve Özgürce Ayrılma Hakkı vardır. Bu gerçekliği ret eden her “çözüm”, gerçekte bir çözüm değildir.

Faşizmin saldırganlığına karşı halk güçleri çaresiz değildir. Bugün faşizm erken seçimle Kürt hareketini ve ilerici ve devrimci güçleri terbiye edip yenilgiye uğratmayı amaçlasa da, eli daha önceki süreçlere göre daha zayıftır. Her şeyden önce ortada bir 7 Haziran seçim sonucu vardır. AKP bu seçimde kaybetmiştir. R. T. Erdoğan başkan olamamıştır. Yine askeri olarak, TC gerilla karşısında zafere ulaşamamıştır. Yapılacak erken seçimde de halk güçlerinin boykot taktiğinden tutalım da, aktif seçim çalışmalarına kadar, silahlı silahsız mücadele biçimlerinin yükseltilmesinden, filli meşru savunma taktiklerine kadar izleyebileceği bir dizi taktiksel politika zenginliği vardır. Dolayısıyla şu veya bu şekilde izlenecek taktik politikayla da olsa R. T. Erdoğan’ın “yine başkan yaptırılmaması”nın koşulları eskisine göre daha fazladır. R. T. Erdoğan ve AKP’nin daha şimdiden yine kaybettiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.



## Karayolu işçileri iş bıraktı

**H. Merkezi:** Karayolları Eskişehir 46. Şubesi'ne bağlı taşeron firmada çalışan işçiler, yenilenecek sözleşmelerinde maaşlarına zam yapılmayınca 13 Ağustos günü iş bıraktı.

Yol kenarlarında düzenlemeler yapan işçiler, sözleşmeye yazılan 1.100 TL maaşı kabul etmedi. İki yıldır aynı maaşı aldıklarını belirten işçiler, maaşta artırım olmadığı takdirde işe başlamayacaklarını söyledi. Sözleşmeyi imzalamak istemeyen işçiler, Gündoğdu Mahallesi'nde bulunan iş yeri önüne toplanarak iş bıraktı.



## Hleks Gıda'da iş bırakma!

**H. Merkezi:** Gebze Plastikçiler Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan ve bir süredir Tek Gıda-İş Sendikası'nın örgütlenme çalışması yürüttüğü Hleks Gıda'da işçiler işten kovuldu. Patlayan şeker üretimi yapılan firmada sendikalaşma çalışması yapıldığından dolayı 6 işçi işten çıkartıldı.

İşten çıkartıldıklarına dair 12 Ağustos gecesi 02.00'de bilgilendirilen işçiler sabah saatlerinde fabrika önünde direnişe başladılar. İşçiler sendika önlükleri ile fabrika önünde gün boyunca bekleyişlerini sürdürdü. Hleks Gıda'nın işten atma saldırısına karşı Tek Gıda-İş Sendikası ve işten atılan işçiler herkesi dayanışmaya çağırıyor.



## Balcalı haksızlığa karşı!

**H. Merkezi:** Dev Sağlık İş, maaşlara zam yapılmasını talep eden yönetici Mustafa Hotlar'ın işten atılmasını protesto için Balcalı Hastanesi önünde 17 Ağustos günü eyleme başladı.

Konuya ilişkin yapılan açıklamada, "Sen yoksan bir eksiğiz" şiarıyla destek çağrısı yapıldı. Taşeron işçilerin hak mücadelesini işten atmalarla bastırılmayacağını belirten sendika, ücretlerin artırılması talebiyle yapılan eylemler nedeniyle Dev Sağlık-İş, "Bu saldırıya yanıtımız nettir: Dövdünüz, tehdit ettiniz, asılsız ithamlarla mahkemelerde yargıladınız bizi teslim alamadınız. Şimdi de alamayacaksınız" dedi. Dev Sağlık İş, Hotlar'ın işe geri alınması talebiyle hastane önünde eylem başlattığını duyurdu ve destek için çağrıda bulundu.

# Toplu iş değil, kölelik sözleşmesi mi?

Meşru olmayan bir hükümet, milletvekili dahi olmayan bir Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ve hükümet yanlısı sarı sendika bir araya gelerek tüm protestolara rağmen 2016-2017 dönemi Toplu İş Sözleşmesi (TİS)'ni imzaladı.

TİS'ler sadece memur maaşlarına zam olmayıp, çalışma koşulları, grev hakkı, sosyal güvenceler, kadın emekçilerin yaşadığı sorunlar, özlük hakları gibi daha birçok önemli boşluklar içeriyor. Bunların hiçbirinin gündeme getirilmediği, üstelik engellemelerle yapılan TİS görüşmeleri süreci yaşandı. 3.2 milyon kamu emekçisini, 1.9 milyon

yaşanan sorunlar doğrudan enflasyonu, ekonomik ve sosyal yaşamı olumsuz etkiliyor. Geçimi, alım gücünü ve karnı doyurmayı ağırlaştırıyor. Kamu-Sen'in yaptığı araştırmaya göre dört kişilik bir aile için yoksulluk sınırı 4 bin 284; açlık sınırı ise 1.630 liradır. Tüketici Hakları Derneği'nin araştırmasına göre kamu emekçilerinin Temmuz 2014-Temmuz 2015 döneminde, son bir yılda 50 temel gıda maddesine alım gücü düşmüştür. TÜİK'in 2014 Hane Halkı Tüketim verilerine göre en çok harcama ev kirası, gıda ve ulaşım için yapılırken, sağlık, eğitim ve kültüre dönük harcama oranı

rulmuş oldu. Memur-Sen bir devlet sendikası olarak, 2013'te TC tarihinde ilk kez enflasyon oranının altında kalan % 3+3 zamma imza atarak esas görevini icra etti. 2016-2017 TİS görüşmelerinde de hem maaş hem de taban aylığa zam teklifi yaparak yeni bir kandırma yöntemine imza attı. TİS görüşmelerinde bugüne kadar ya taban aylığına ya da maaşlara zam yapıldığı, devletin bu uygulama dışına çıkmayacağı bilinmesine karşı, Memur-Sen % 8+8 (ilk ve ikinci altı ayda) ve 2016 taban aylığına 150 TL, 2017 taban aylığına 100 TL zam teklifinde bulundu. Yüksek zam talebi yaparak kamu



memur emeklisini ve ailelerle birlikte toplam 20 milyon insanı ilgilendiren TİS, devletin 2016 yılı için % 4+4, 2017 yılı için % 3+3 teklifiyle son halini aldı. Sadece kamu emekçileri değil, emekçiler ve aileler de, yoksulluğa, açlığa mahkûm edildi. Yaşadığımız coğrafyada memurlar "kapağı devlete atan", "tuzu kuru" kesim olarak görülse de durum bundan çok daha farklıdır. Kapitalist sermayenin kamu alanlarına yönelmesiyle memurlar da artık bir işçi gibi sermaye ile karşı karşıya geliyor. Bunun anlamı fabrikada artı-değer üretirken kapitalisti zengin eden bir işçi ile kamu alanlarında kapitalistin zengin olması için çalışan memurlar arasındaki farkın kapanmasıdır. Son yıllarda kamu emekçilerinin işçileştiği yönündeki tartışmalar, bu somutluk üzerinden yükselirken, aynı zamanda memurlar üzerindeki sömürünün de ağırlaştığını ifade eder. TİS görüşmelerinde AKP/TC'nin pervasızlığının, kamu emekçilerine kölelik koşullarının dayatılmasının maddi zeminini budur.

TC ekonomisinin içinde bulunduğu kriz hali, üretici sektörlerde, ihracatta, yabancı sermaye girişinde

%1-3 arasındadır. TC ekonomisi içinde yaşam koşullarını gösteren bu veriler karşısında kamu emekçilerine yapılan zam oranı, insanca yaşamı mümkün kılmamaktadır. Sömürüye, yoksulluğa ve açlığa karşı sus payıdır.

% 3+3'ten daha yüksek zam teklifleri için "Yoktan var etmek Allah'a mahsustur", "Ülkemizin imkânları yok" diyen Maliye Bakanı M. Şimşek makam araçları için "çerez" parası diyor. Kaçak Saray inşası ile birlikte örtülü ödenek payı ise, eşe, dosta ve yandaşa, Bilal oğlana ve Sümeyye kıza, en önemlisi Kürdistan'da savaşa bütçe olarak dönüyor. Söz konusu burjuvazi olunca hem ülke imkânları peşkeş çekiliyor, hem de yoktan var ediliyor. Sıra işçiye, memura geldiğinde "dine, imana yok" laflarına sarılıyoruz.

AKP'nin bu kölelik dayatmasındaki rahatlık, TİS görüşmelerinin temsil hakkının yandaş Memur-Sen'in elinde olmasındandır. Memur-Sen, AKP döneminde % 1900 büyütülerek adeta bir devlet sendikası haline getirildi. Böylece TİS görüşmelerinde kamu emekçilerinin hem söz hakkı elinden alındı, hem de muhalif sendikaların etkinliği ku-

emekçilerinin haklarını savunduğunu göstermeye çalışsa da işin özünde uygulama dışına çıkılarak devletle uzlaşmacılık ve kamu emekçilerini kandırma vardır. Zira Memur-Sen'in TİS çantasında, zam dışında sömürü koşullarına, ağır çalışma şartlarına vs. dair hiçbir teklif yoktur. Dahası, kamu emekçisi kadınların sorunlarını anlatmak, gündeme almak isteyen KESK Sekreteri Gülistan Atasoy'u susturarak, konuşmasına izin vermeyerek devlet sendikası olmasının dışında bir de kadın düşmanı olduğunu kanıtlamış oldu.

TİS görüşmeleri, emek sömürüsünün boyutunu, köleliğe karşı çıkanlara polis saldırısını, kamu emekçilerinin sarı-sendika tarafından temsil edildiğini, emeğin hiçbir değerinin olmadığını, milyonlarca insanın yoksulluğa açlığa itildiğini, tüm bunların meşru olmayan bir hükümet tarafından yapıldığını, kamu emekçilerinin sınıf mücadelesi kapsamında etkin ve güçlü, sınıf ve iktidar perspektifli bir sendikaya ihtiyacı duyduğunu göstermiş oldu. Güvencesiz, taşeron, esnek ve kural dışı çalıştırma gibi kölelik koşullarına karşı alternatif, daha örgütlü ve daha güçlü bir sınıf mücadelesidir.



# Kâr hırsı ete de dadandı

İnsanın biyolojik evriminde önemli rolü olan et günümüzde de en temel besin maddeleri arasında yer alıyor. Fakat durmadan artan et fiyatları nedeniyle yoksul halkımız et alıp tüketemiyor. Azami kâr elde etmek isteyen büyük et üreticilerinin, arz-talep dengesini bozarak et fiyatlarını arttırması tesadüf değildir. Dünyada et fiyatları yerinde sayarken Türkiye’de yükseliyor olması tesadüfün değil emperyalizme bağımlılığının bir sonucudur.

TC devleti diğer sektörlerde olduğu gibi hayvancılık sektöründe de emperyalist politikalar izledi-izliyor. Emperyalist tarım politikalarıyla hayvancılık büyük üreticilerin (çok uluslu şirketler ve komprador burjuvazinin) kâr alanına çevrildi. Hayvancılıkta et tedariki bakımından önemli bir yere sahip olan

et üretiminin tüm aşamalarında büyük üreticilerin hâkimiyeti söz konusudur. Ne kadar et üretileceği, hangi fiyattan piyasaya sürüleceği, arz-talep dengesinin nasıl seyir izleyeceği gibi konular, büyük üreticilerin azami kâr hırsına göre belirlenmektedir.

Et üretimi ve et piyasasına hakim olan büyük üreticiler et fiyatlarıyla istedikleri gibi oynayabiliyor. Fiyat artışının nedeni olarak girdi maliyetinin yüksek oluşu gösteriliyor. Girdi maliyetinin başında ise **yem** var.

Yem, üretim maliyetinin yüzde % 30’unu oluştururken, son beş yılda yem fiyatları % 65 oranında arttı.

Devlet girdi maliyetlerinin düşürülmesine yönelik politika izlemek yerine yem ithalatı yapıyor.

geler durumdadır. Son beş yıllık süreçte et üretiminde bir artış söz konusudur. Arz-talep dengesinde bir sorun olmazken ithalat yapılmasına neden oluyor, bunun yanında et fiyatlarının düşmesine de hiçbir katkısı olmuyor. İthalat yapacak olan Et ve Süt Kurumu’nun piyasadaki payı % 1’dir. Dolayısıyla piyasaya hiçbir etkisi olmuyor. Hatırlanacağı gibi geçen yıllarda yapılan canlı hayvan Angus sığırları ithalatı da fiyatları düşürmemiş, ithalatı yapan tüccarlar vurgun vurmuştu. Şimdi de et ithalatı yapan tüccarlar vurgun vuracaktır.

Dolayısıyla hem et ithalatçıları hem de büyük üreticiler, et fiyatlarından azami kâr elde edecektir.

Yaşanan sorun hayvancılık sektörünün yapısal sorunudur. Devlet,



küçük üreticiler hızla tasfiye edildi. Hayvancılığa yönelik yapılan yem, damızlık, mazot, alım-satım, fiyat ve kredi destekleri küçük üreticilere hiçbir faydası olmayacak oranda kısıtlandı. Yapılan desteklemelere küçük üreticilerin ulaşması zorlaştırıldı. Küçük üreticiler üretim maliyetinin tamamını kendi cebinden karşılar hale getirildi. Bunun tersine yapılan devlet desteklerinden aslan payı ise büyük üreticilere verildi. Ülkenin dört bir yanında hayvan çiftlikleri kuruldu. Ve bugün, hayvancılık sektöründe

Yem ithalatı yem fiyatlarını düşürmediği gibi yem ithalatçıların kâr etmesini sağlıyor. Bu da doğrudan et fiyatlarına yansıtılıyor. Böylece hem ithalatçıları hem de büyük üreticiler kârlarına kâr katıyor. Et fiyatlarını düşürmek için yapılan ithalat ise çözüm olmayıp sorunun kangrenleştirilmesidir.

Yapılması gereken ithalat değil, büyük üreticilerin depolarındaki etin piyasaya sürülmesidir. Türkiye’de yıllık et üretimi ile (1 milyon ton üzerinde) yıllık et tüketimi (1 milyon ton civarında) birbirini den-

neoliberal politikacılar kapsamında büyük üreticiyi destekliyor. Girdi fiyatının düşürülmesi, küçük üreticilerin desteklenmesi, ucuz et tüketiminin sağlanması politikası yerine; büyük üreticilerin azami kâr sağlamasına dönük politikalar izleniyor. Büyük üreticiler daha çok zenginleşip, kasalarını doldururken, küçük üreticiler üretimden koparak tasfiye oluyor; ucuz et tüketimi imkânsız hale geliyor, getiriliyor.

Küçük üretici ve tüketicilere kurulan bu kâr kapanına karşı, sorunu yakıcı biçimde hissedendenlerin, örgütlü mücadelesi geline aşamada kaçınılmazdır. İthalat ya da 3-5 kuruşluk indirimli satış, sorunun çözümü değildir, fiyat artışına karşı oluşacak tepkinin önünü almaktır. Sorunun çözümü, talep ve tepkiyi sokaklarda, alanlarda daha güçlü haykırmaktır.

## Emekçinin Bir davaya uğruna ölecek Gündemi kadar inananlar bir fabrikayı da örgütleyebilir -2

Sınıfın sosyo-kültürel yapısı ülkemiz açısından çok çeşitlilik göstermektedir. Bir fabrikada faşist siyasi burjuva partisi taraftarları da bulunabilir, bağımsızlar da; politize olmuş bir Kürt yurtseveri de olabilir, apolitik bir Alevi de; ezen ulus milliyetçileri de olabilir, muhafazakâr bir kişilik de... Bu çeşitlilik aynı zamanda örgütlemekle yükümlü olduğumuz sınıfın ta kendisidir. Bu farklılıkların bir arada olma nedeni emeğini satarak patrona kâr sağlamaları ve sermayenin temsilcileri aracılığı ile irili-ufaklı sömürüye maruz kalmalarıdır. Bu farklı siyasal-kültürel-inançsal-etnik yapıya sahip olan sınıfı örgütlemek bizler açısından hem dikkat gerektiren hem de yetenekli, deneyimli örgütçülere ihtiyaç duyacağımız bir örgütlenme sürecidir. İşçileri bir araya getiren, her bir işçiye hitap eden, onları tek çatı altında toplayacak bir örgüte ihtiyaç vardır. İşte o örgüt yenileri ya da daha iyileri yaratılana kadar işçilerin öz örgütlülüğü olan sendikalarıdır. Mevcut sendikaların genel durumu ülkemiz açısından oldukça sıkıntılıdır. Lakin bu durum başka bir tartışma ve yazı konusudur. Bizler güncel durum itibarı ile sendikaları tümenden reddetmediğimiz sürece sendikal faaliyette de örnek bir sınıf sendikacılığını yaratma bilinciyle sendikal örgütlenmeden geri durmamalıyız.

İşin fabrikalar açısından dikkat edilecek hususlarına gelecek olursak biliyoruz ki her iş kolu ve fabrikanın kendine özgü özellikleri vardır. Bizler buna dikkat edecek, sınıfın örgütlenme ve mücadele isteğini öne çıkaran mevcut durumlardan faydalanacağız. Örneğin bir fabrikada sömürünün katmerli hali yaşıyorsa, işçiler hem ücret hem sosyal haklar konusunda çok kötü durumdaysa o fabrika bizim mercek altına alabileceğimiz bir fabrikadır ve öncelikli müdahaleyi gerektirir. Bu durumdan görece daha iyi fabrikalar için bir-iki adım önde örgütlenmeye başlanabilir. Dikkat etmemiz gereken en önemli hususların ilki fabrika örgütlenmesinde ilk adımlarda deşifre olmamaktır.

Fabrikadaki çalışmanın erken deşifre olması elbette önemli bir sorundur, çalışmayı güvenceye alabilmek gerekmektedir. Ancak siyasal faaliyette değişik sorunlarla karşı karşıya kalabileceğimizi öngörerek, olumsuz gelişmeleri tersine çevirme bakışıyla hareket edebilmemiz gerekir. Karşılaşabileceğimiz sorunlara ve saldırılara hazırlıklı olabilmeliyiz. Elbette hiçbir hazırlık pratiğinin canlı akışı içinde yaşanabilecek herşeyi önceden görmeyi sağlamaz. **Hazırlık, siyasal ve örgütsel olarak süreci yönetebilecek dinamiklere sürekli müdahale edebilmek ve denetlemekle ilgilidir.** Fakat bu sınırlarda bir müdahale aynı zamanda hangi sorunlarla karşılaşabileceğimize dair bir öngörü de yaratır. Bu da uygun önlemleri almamızı sağlar. Faaliyet içerisinde beklemediğimiz öyle gelişmeler yaşanabilir ki, orada sınıf devrimcilerinin söyleyeceği söz, alacağı pratik tutum sürecin gelişiminin rengini değiştirebilir.

Fabrika çalışmasında somut mevziler kazanabilmek, uzun soluklu bir çalışmayı gerektirir. Fabrika çalışmasının temel güvencesi **fabrika komitesi** kurmaktır. Elbette komiteleşme pratiği sancılı bir süreç olabilmektedir. Öncü olabilecek işçilere ulaşmak, güvenilir bir işçi ilişkisi çevresi yaratabilmek, fabrikada işçilerin tepki gösterdiği sorunları gündemleştirebilmek ve hatta gücümüz ve koşullarımız yetiyor ise birkaç sayfa da olsa fabrika bülteni veya fanzin çıkarabilmek ve bunu örgütlenmenin bir aracı olarak kullanabilmek önemlidir. Bülten veya fanzin sendikal çalışma için etki alanı yaratmada önemli bir rol oynayabilmektedir.

Sınıf devrimcilerinin işçileri mücadeleye çekmek için gösterdikleri özel yoğunlaşma fabrikadaki olumlu etkenlerle birleşince hızla yol almak mümkün olabilir. Fabrikanın çalışma koşulları, işçilerin politik kimlikleri, komiteleşme sürecine katılan işçilerle siyasal bir bağ kurulabilmesi, çalışmanın derinleşmesinde önemli bir rol oynuyor. Kolektif bütünlüğü güçlü, içeride örgütlenmeye yönelik bir plan ve ısrarla davranan, düzenli toplantılar yapan, birden fazla komite oluşturularak daha çok işçinin sürecin öznesi yapılmaya çalışıldığı deneyimlerimiz bu açıdan olumlu bir tablo ortaya çıkarmaktadır.

## “Kader”, “fitrat” değil, iş cinayeti!

**H.Merkezi:** Soma’da işçilerin ölümlerini “kaza” ve “fitrat” açıklamalarıyla karşılayanlar katliamlarına devam ediyorlar. Son bir hafta içerisinde her gün en az bir işçinin öldüğü haberi bizlere ulaşırken 18-22 Ağustos arasında meydana gelen iş cinayetleri şu şekilde:

**18 Ağustos günü,** Ankara’da Keçiören Mecidiye Metro istasyonunda Mehmet Kalaycı üzerine çıktığı ızgaranın bir anda düşmesiyle birlikte 7 metreden beton zemine çakıldı. Ağır yaralanan işçi kurtarılamadı. Aynı gün İzmir- Aliğa bölgesinde ku-

rulu doğalgaz fabrikası HABAŞ’ta boru hattı yapımı sırasında **Ramazan** adlı bir işçi toprak altında kalarak hayatını kaybetti.

HABAŞ’ta 2013 yılından bu yana yaşanan iş kazalarında 10 işçi yaşamını yitirdi. Sêrt’te ise bir inşaatta iş cinayeti meydana geldi. Sözkonusu inşaatta çalışan **Seyithan Kapalgöz**, inşaatın 4. katına halatla demir taşıdığı sırada halatın kopması sonucu kilitlerle ağırılığındaki demirin üzerine düşmesi sonucu can verdi.

**21 Ağustos günü,** Zeytinbur-

nu’da bulunan Serkan İnşaat’a ait şantiyede bekçi olarak çalışan Mehmet Yıldırım üç metrelik çukura düşerek yaşamını yitirdi. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi’nin İş Kazaları Raporu’na göre inşaat işkolunda sadece Temmuz ayında 37 işçi yaşamını yitirdi. Aynı gün Sakarya’nın Karasu İlçesi’nin Limandere Bölgesi’nde fındık işçilerini taşıyan traktör mıcırlı yolda kayarak devrildi. Traktörün römorkunda bulunan ve yola savrulan 18 kadın işçi yaralandı. Yaralanan kadınlara çevreden yetişenler müdahale etti.



## Silvan Heyeti” “Bölgede devletten kopuş var”

**İstanbul:** Amed’in Silvan ve Lice ilçelerinde devletin katliam ve baskılarına karşı bölgeye heyet gönderen **Barış Bloku**, 22 Ağustos günü Cezayir Toplantı Salonu’nda düzenlediği bir basın toplantısı ile heyet izlenimlerini aktardı. Barış Bloku’nun eşsözcüleri **Nuray Sancar** ve **Gencay Gürsoy**’un konuşma yaptığı

toplantıda HDK Eşsözcüsü **Sebahat Tuncel** de bölgeye ilişkin gözlemlerini aktardı.

İlk olarak konuşan Gürsoy, “90’lara benzer bir devlet terörü var ama bu kez devletin karşısında farklı bir halk tepkisi var. Halkın içinde özellikle gençlerde devletten ciddi bir kopuş var. Bağların

koptuğunu görebiliyorsunuz. Orta yaşlı kesimler ise tedirgin” dedi. Bölgede bir süredir devletle bağın koptuğunu ve bu yüzden bölgeye hendekler kazıldığını, yerel yöneticilerin yerel yönetimlerin güçlendirilmesi anlamına gelen “demokratik özerklik” ilanlarının yapıldığını ve bölgede gerilimin arttığını söyledi.

Gürsoy’un ardından Lice heyetinde yer alan Nuray Sancar, Lice’de köylülerin

asker ile gerilla arasında barış nöbeti tuttuğunu ve nöbet tutanların gözlemledikleri kadarıyla bölgeye 36 kez asker indirildiğini ve yaklaşık 500 askerin bölgeye yerleştirildiğini söyleyerek, “Köylüler barışın ve çatışmasızlığın kendi hayatlarına önemli bir katkısı olduğunu gördükleri için bunu kaybetmek istemiyor. Çok direngen bir halk gerçekliği var” dedi.

# CIZRE: Asi çocukların, mavi dağların kenti...

28 Haziran’da Cizre’de tutuklanan 4 YDG’li yoldaşın duruşmasına katılmak üzere 19 Ağustos’ta Cizre’deydik.

Daha önce T. Kürdistanı’nın pek çok iline defalarca gitmiş, bu bölgelerde belli dönemlerde faaliyet yürütmüş biri olarak her şeyden önce söylemem gerekir ki gördüklerim ve hissettiklerim bu bölgede devletin gerçek yüzüne dair yeni bir güncellemeydi. Suruç katliamından sonra TC devletinin devrimci, ilerici ve yurtsever güçlere yönelik başlattığı saldırganlıkla beraber T. Kürdistanı’nda yeniden açık OHAL günlerine döndü. Bölgede açık/ resmi OHAL kaldırılmalı epey olmuştur gerçi ama T. Kürdistan’ında gözaltı ve tutuklamalar, operasyon ve katliamlar hiç durmadı. Belki OHAL “yoktu” ama devlet, sokak ortasında çocukları katletmeye, ormanları yakmaya ve “başarılı” operasyonlarla halkı açıkça katletmeye devam etti. Roboski’nin acısı ve öfkesi hala taptaze. İşte adı gözaltı, tutuklama ve özellikle de çocukların katledilmesiyle anılan Cizre’ye idi yolculuğum. Geçtiğimiz aylarda polis kurşunlarının hedefi olan Nihat’ın, Ümit’in dolaştığı, gezdiği, oyun oynadığı caddelere, sokaklara gidecektik.

Her gün bir infaz haberine uyandırdığımız, zulmün ağlarını ördüğü Cizre’nin öteki yüzünü ise, umudu büyüten yanı oluşturuyor. Cizre: Devlete tarih boyunca itaat etmeyen, sokaklarından isyan türkülerinin hiç dinmediği, dindirilemediği bir asi kent... Benim için Cizre’nin bu yanı daha öne çıkan, daha fazla ağır basan bir yan taşıyordu.

Devletin Suruç’tan sonra başlattığı yeni saldırganlığın, ilan edilen geçici güvenlik bölgelerinin, köylüleri zorla göç ettirmek adına yapılan baskıların, yayla yasaklarının, gözaltı ve tutuklamaların bir sonucu olarak Cizre’de ciddi bir göç yaşandığına tanık oldum. Cizre’ye otobüsler neredeyse boş giderken buradan gelenler ise dolup taşıyordu. Şu anda 90’lı yıllar boyutunda değilse de çok ciddi bir zorunlu göç yaşanıyor.

Urfa’ya kadar yolculuğumuz rutin bir şekilde devam ederken kent çıkışında yol asker tarafından kapatıldıktan sonra büyük bir patlama meydana geldi. Yaklaşık 20 dakikalık bir bekleyişten sonra yolumuza devam ettik. Devletin sokakta, yol başlarındaki varlığına öze-

likle Mêrdîn’den sonra tanık olmaya başlıyoruz. Özellikle Kızıltepe’den sonra kavşaklarda panzer, akrep ve yoğun polis yığınağına daha fazla rastladık.

Cizre’ye yaklaştıkça devlet, kendini bize göstermekte daha cömert davranıyordu. Cizre’de ilk durağımız belediye oldu. Dibiindeki hükümet konağının yanında adeta bir kulübe gibi duran belediye aslında tam da devletle halkın durumunu çok iyi anlatan birer simgeydi. Hükümet konağının devasa yapısı ile halkın belediyesi arasındaki uçurum bir belgeselci, film yönetmeni ya da bir yazar için çok iyi bir metafor olabilirdi. “Ben devletim, güç bende, sizi böcek gibi ezerim” demek istiyor diye düşündüm içimden.

### Cudi kendini savunuyor

Birkaç görüşmeden sonra yurtsever dostlarımızla birlikte özerk yönetimin ilan edildiği Cudi Mahallesi’nde halk meclisinin binasında soluğu alıyoruz... Mahallenin tüm giriş çıkışları hendeklerle kapatılmış sadece bir yerden ulaşım sağlanıyor. Yolda da gerek bu noktadaki evlerden gerekse de yapılan düzenlemelerle gün boyunca mahalleye düzenli bir şekilde haber akışı sağlanıyor. Yani olası bir düşman yöneliminden, daha mahalleye yaklaşımadan haberdar olunuyor. Gerçi devletin mahalleye ancak binlerce polis ve askerle yaklaşabiliyor olması da işi biraz kolaylaştırıyor da değil.

Halk meclisinde yaptığımız sohbetlerin ardından çağrısı yapılan eyleme

katılmak için mahalleye çıkıyoruz. Çatışmalı geçmesi beklenen eyleme dâhil olmak için çıkmıştık; ancak devlet bizi şaşırttı ve ortalıkta hiç görülmedi.

Mahallenin stratejik noktalarına çuvalardan mevziler yapılmış durumda, burada kamufleli, keleşli militanlar nöbet tutuyor. Mevzideki hevallere sürece, devletin yönelimine dair sohbet ediyoruz. Genel olarak gelişmeleri yakından takip etme durumu olduğuna tanık olduk. Militanların yaşı ortalama 20 civarında. Devlete duydukları büyük öfke, savaşma cesareti, enerji ve coşkularıyla birleşmiş durumda. Bizi, Kaypakkaya geleneğini mevzidekilerin/militanların önemli bir kısmı tanıyor. Daha çok da son dönemde, yoldaşların Kobanê ve Cizir’deki mücadelesinden ve duruşundan tanıdıklarını ve takip ettiklerini dile getiriyorlar.

Neredeyse mahalledeki tüm mevzileri dolaştık, her gittiğimiz mevzi diğerine bizim hakkımızda telsizle bilgi verdi. Bu anlamda oldukça profesyonel bir yapılanma kurulmuş durumda. Bu durumun Şirnex’ten daha gelişmiş olduğu rahatlıkla söylenebilir. Cizre’de bu şekilde dört mahallenin olduğu söyleniyor. İlçede son seçimlerde HDP’ye yüzde 85’lere varan bir oy oranına ulaşılmış. Kalan kesimler ise korucu, asker, polis ve devlet memurlarından oluşuyor.

### Devletin ince taktikleri...

Hevallerle yürüttüğümüz tartışmalardan birkaç noktayı aktarmak isterim burada.



Hevaller devletin saldırı konsepti karşısında askeri anlamda önemli yanıtlar verildiğini ancak mücadelenin halk ayağının istenilen düzeyde harekete geçirilemediğini dile getiriyorlar. Bunun nedeni olarak da çözüm süreci boyunca halk içindeki özellikle de illegal çalışmalarda ciddi bir rehabet yaşandığından, Kobanê Serhildanı dışında genel olarak halkın geçmişteki gibi kitlesel bir şekilde sokağa çıktığı ve devletle karşı karşıya kaldığı örneklerin azaldığından söz ediyorlar. Bu anlamda belli bir özleştirme veriyorlar.

Gerek Cizre gerekse de Şirnex’te gördüğümüz durum hevallerin bu tespiti kanıtlar nitelikteydi. Son dönemlerde kent merkezi de dâhil olmak üzere, gerilla alanlarında, gece gündüz çatışmaların artması karşısında genel bir kanıksama duygusu yaşanıyor. Yani dağda, vadilerde hatta kent merkezinde sıcak çatışmalar yaşanıyor, köylüler göçe zorlanıyor ama hayat bir yanıyla, olağan akışı içinde devam ediyor. Bölge halkı, yaşananları belli bir düzeyde kabullenmiş ve kanıksamış görünüyor. Mahallede çatışmalar daha çok gençlik ile polis/ asker arasında yaşanıyor. Devletin T. Kürdistanı’nın birçok ilinde olduğu gibi bu kanıksamayı derinleştirerek, gerilla ve kentteki örgütlü güçlerle, “halkı çok bulaştırmadan” mücadele etme taktiği izlediği anlaşılıyor.

Tabii devlet bunu yaparken insanları yine sokak ortasında gözaltına almaktan ya da ateş ederek yaralanmaktan veya infaz etmekten vazgeçiyor değil. Biz de bu uygulamalardan nasibimizi aldık elbette. Akrepler ve silahlı özel harekâtçılar tarafından çevrildik, devletin “sıcak yüzü” bize de gösterildi.

Gördüklerimden söyleyebilirim ki devlet, önümüzdeki süreçte saldırıların dozajını ve ivmesini daha da büyütecek. Özellikle de örgütlü mahallelere yönelik kapsamlı (Varto ve Silvan’da olduğu gibi) katliam hazırlığı yapıyor. Cizre’de bir olan Ağır Ceza Mahkemesi sayısının ikiye çıkarılması bunun sadece küçük bir adımı...

Cizre bu küçük ilçe, sayısal büyüklüğünün çok ötesinde bir anlam taşıyor, bu bir gerçek. Tıpkı direniş ve umudun bedeller pahasına büyütüldüğü her direniş mevzisi gibi...

(Bir Partizan okuru)



# Evet, “psikolojik rahatsızlıklarımız” var!

Onlar saldırmaya devam ediyorlar... Çocuklukla silahla, şiddetin türlü halleriyle, burjuva medyanın çürümüş kalemlerleriyle... Söz konusu kadın olunca ellerinde silahları tükenmiyor; daimi olarak saldıracak araç ve gereçler yaratıyorlar. Gün oluyor boşanmak isteyen bir kadın katlediliyor; gün oluyor mevsimlik kadın tarım işçileri uğradıkları emek sömürsünün yanı sıra kamyon kasalarında ölüme terk ediliyorlar, taciz ve tecavüz hayatın her alanında (savaşında, sokağında, evinde, okulunda...) yer alıyor. Buna karşı mücadeleyi sahiplenen kadınlar ise ya Ekin Wan gibi bedeni boynuna geçirilen iple metrelerce sürükledikten sonra, çıplak bir halde köy meydanına bırakılıyor, ya da yazımızda konu edeceğimiz üzere yazar olduğunu sanan ancak kalemi oraya saldırmaktan ibaret olan kimselerce saldırıya maruz kalıyor.

## Bak sen!

Bunların en nadide (!) örneklerinden biri ise yazar olduğunu sanan ancak kalemi oraya buraya saldırmaktan ibaret olan Türkiye gazetesinden **Fuat Uğur**'un, 13 Ağustos tarihli köşe yazısı oldu. Uğur yazısında çeşitli bilimsel (!) yorumlarıyla, psikoloji bilimini cinsiyetçi bir şekilde ele alarak kadın mücadelesini ölümcül bir hastalık şeklinde yorumluyor.

Figen Yüksekdağ ve Hatice Aşkın'a yönelik yazılan ancak esas olarak kadın mücadelesini hedef alan yazıda politik kadınlar üzerinden giden Uğur, Yüksekdağ ile birlikte kadın mücadelesini libido eksikliğine, baba özlemine bağlıyor. Uğur o kadar hadsizleşiyor ki, “Hayata Dönüş gibi vahşi operasyonlardan geçerek daha

## 1 Mayıs'ta Kadın Dayanışma Evi açıldı

**İstanbul:** 1 Mayıs Mahallesi'nde bulunan PSAKD Ataşehir Şubesi Kadın Komisyonu'nun çalışması olarak gündeme gelen Kadın Dayanışma Evi yapılan bir etkinlikle açıldı. Kadın mücadelesinin ve dayanışmasının er-

kek egemen anlayışa ve kültüre karşı her geçen gün örgütlülüklerini yarattığı günümüzde Kadın Dayanışma Evi de bu örgütlülüklerden biri olarak kadın mücadelesinde yerini almış oldu.

Yapılan açılış konuşmasıyla başlayan ve gün boyunca devam eden etkinlikle kadınların ziyaretine açılan dayanışma evinde el ürünleri sergilenirken, yapılan gözlemler satışa sunuldu. Davul zurnayla etkinlik devam ederken kadın mücadelesinin ve dayanışmasının büyüülmesine yapılan çağrıyla sonlandırıldı.



da bilenen, ruhlarını takıntılı bir düşmanlıkla çürütmüş olan bu kadınlar, üstüne üstlük amansız bir hastalığın pençesine düştüğünde 'nasıl olsa öleceğim' fikri sabbittyle, kafası koparılmış tavuklar gibi şursuzca savrulurak 'devrim şehidi' mertebesine yükselmek için kendilerini ölümün ortasına atıyorlar” diyor. Erkek egemen zihniyetin temsilcisi Uğur'a göre; ezen-ezilen ilişkisinde ezilenlerin verdiği devrimci mücadelede atılan olumlu adımlar, ancak ve ancak “devrim şehitliği”ne, ya da Uğur'un ağzından okuyacak olursak kahramanlığa olan bir erkeklik özleminin sonucu olabiliyor!

Devrim mücadelesi ile birlikte kadın mücadelesinin de altını bu şekilde boşaltan Uğur'un bu anlayışı çok da yabancı değil. Nitekim kadın mücadelesi veren kadınlar olarak biliriz ki her eylemimiz, erkek egemen anlayışa her karşı çıkışımız, ataerkiye yedeklenmeyişimiz “histerik”, “şizofren”, “ruh kanseri” vs. şekilde adlandırılır; biz susmadıkça onlar çeşitli psikolojik hastalık tanımları koyarak mücadelemizin altını boşaltmaya çalışırlar. Onlara göre kadın bilincinin açığa çıkması ile kadının özneşmesi için verdiği mücadele, ancak psikolojik hastalıklarla adlandırılabilir.

Burada dikkat çekmemiz gereken önemli bir nokta ise Uğur'un yazısındaki politik-apolitik kadınlar olarak ayrıştırma. Bu ayrıştırma tuzağına düşmemek gerekir. Kadın ezilen cins kimliğinden kaynaklı, yaşamın her anında politiktir. Bu zorunlu ve kaçınılmazdır. Evde, sokakta, okulda, işyerinde erkek egemen zihniyetin her an saldırısına maruz kalırken kadın bilincinin açığa çıkışı ile paralel olarak ki-

mimiz aktif olarak mücadele içerisinde yer alırken kimimiz “temizliği az da sen yap”, “bu saatte dışarı çıkmak benim de hakkım” gibi tepkilerle erkek egemen sisteme karşı politikleşiyoruz.

Bütün bunların yanı sıra kendince “Hatice Aşkın kanser hastalığından muzdarip ve kendini ölüme atıyor. Figen Yüksekdağ gibi ruh kanseri kadınlar da onları ölüme gönderiyorlar insan öğütme makineleri gibi. İkisi de aynı. Örgütsel görev tanımları farklı sadece” sözleriyle Figen Yüksekdağ ve Hatice Aşkın arasında bir rekabet yaratan Uğur, sıkça karşılaştığımız ve kadın dayanışmasına karşı adeta bir silah olarak kullanılan kadınlar arası rekabet nifakını devreye sokuyor. “Kadın kadının kurdudur” anlayışını kadınlar arasında bir zehir gibi salan erkek egemen zihniyetin yansıması olan bu cümleler kadın dayanışmasından deli gibi korkanların ürünüdür. Bu korkunun sebebi ise kadın mücadelesinin büyümesi, buna paralel olarak erkin iktidarını kaybetmesi!

Uğur'un “Bezdirici derecede fazla konuşan, hatta hiç susmayan ve otomatik bağlanmış kadınlar” ifadeleri ise aslında hiç de yabancı değil. Bülent Arınç'ın birkaç hafta öncesinde HDP Diyarbakır milletvekili Nuray Aydoğan'a yönelik “Bir kadın olarak sus” söylemiyle eşdeğerde olan bu ifadeler, kadınlar olarak verdiğimiz mücadelenin ne kadar önemli bir noktada olduğuna işaret ediyor. Bütün bunlara karşı defalarca dile getirdik, tekrar dile getiriyoruz: “Susmayacağız!” “Psikolojik rahatsızlıklarımız” bizim yüzyıllardır dayatılan mağduriyet ağını parçalayarak direnişi yükseltmemizin ürünüdür. Bu “rahatsızlıklar” bizim yok edilmeye, kaybettirilmeye çalışılan kimliğimizi bulduğumuza dair yegane işaretlerdendir. Kadın bilincimizin açığa çıkışı eğer bu rahatsızlıklarla adlandırılıyorsa “en hasta biziz!” Erkek egemen sisteme karşı mücadelemizi ancak bu “rahatsızlıklarımız”la- kadın bilincimizle yeneceğiz, biliyoruz!

## Ekin Wan için kadınlar eylemdeydi: “Ekin Wan özgür kadının direnişi, çıplak onurudur”

**H. Merkezi:** YJA Star gerillası Kevser Eltürk'ün (Ekin Wan) Muş'un Varto ilçesinde işkence edilerek katledilmesinin ardından cenazesinin çıplak halde teşhir edilmesi birçok yerde kadınların düzenlediği eylemlerle protesto edildi.

17 Ağustos günü KJA İğdir öncülüğünde Meşe Ahmet Dede Caddesi'nde bir basın açıklaması düzenlendi. Kadınlar açıklamada, “Ekin Wan direnişimizin çırılçıplak halidir. Onurumuzdur. Bizdir. Her şeyimizdir. Devleti ifşa eden bedenimizdir” pankartı taşıdı. Aynı gün Ekin Wan için bir eylem de Van'da gerçekleştirildi. Kadınlar, Feqiyê Teyran Parkı'ndan Musa Anter Parkı'na yürüdü. Eylemde polis yürüyüşe engel olmak istedi. Kadınların kararlı duruşu üzerine polis geri adım atmak zorunda kaldı.

Özgür Kadın Kongresi (KJA)'nın

19 Ağustos günü Galatasaray Lisesi önünde yapmak istediği basın açıklamasını ise polis engelledi. Kitleye, kadın çevik kuvvet ekipleri saldırarak “gidin kendi binanızın önünde yapın” dedi. Kitle

açıklama yapmak için HDP İstanbul il binası önünde bir araya geldi. Okunan Kürtçe ve Türkçe açıklamanın ardından Sebahat Tunçel bir konuşma yaptı.

**Varto:** 19 Ağustos günü HDP Eş Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ**, **Pervin Buldan** ve sanatçı **Pınar Aydınlar**'ın da bulunduğu bir heyet Varto'da incelemelerde bulundu.

İlçeyi dolaşan heyet halktan görüş olarak incelemelerde bulundu. Ardından YJA-Star gerillası Kevser Eltürk'ün yaşamını yitirdiği ve cesedine insanlık dışı işkencelerin yapıldığı bölgeye gidildi. Burada açıklama yapan HDP Eş Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ**, kadınların mücadele kültürünü erkeklerden almadığını söyledi.

Heyette yer alan **Pınar Aydınlar**, **Partizan** adına bir konuşma yaparak, kadın mücadelesine yönelik gerçekleşen bütün saldırıların boşa çıkarılacağını vurguladı.

Heyet, buradan yakılan, yıkılan ve kurşunlanan ev ve iş yerlerini ziyaret etti. İlçe halkı ile görüşen kadınlar, infaz edilen **Rahmi Kızılkış** ve **Abdullah Toprak**'ın ailelerini ziyaret etti.





## TC saldırıyor, Kürt halkı özyönetim ilan ediyor!

# ÖZYÖNETİM NEDİR, NASIL ELE ALIRIZ?

HDP'nin geniş kesimleri kucaklayarak ulaştığı seçim başarısına karşı Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan nezdinde ortaya konan devlet refleksi; "çözüm süreci"nin buzdolabına kaldırılması, esas olarak ise ateşkesin rafa kaldırılması oldu. Seçimler öncesinde başlayan saldırgan tutum, sonrasında askeri saldırganlığa dönüştü ki, bu sadece gerillaya dönük olarak değil ama Kürt halkını da kapsayan şekilde halen sürmektedir. Bu saldırganlığa karşı bir askeri-politik direniş hattı ören Ulusal Hareketin en önemli karşı hamlelerinden birinin T. Kürdistanı'nda peşpeşe ilan edilen **öz yönetimler** olduğunu söylemek gerekir. Özerklik anlayışının Ulusal Hareketin siyasal çizgisinin bir parçası olduğu bilinmektedir. Kürt ulusal sorununun çözümünde ve yine Türkiye'nin demokratikleşme sürecinde Ulusal Hareketin ortaya koyduğu politikanın omurgasını bu anlayış oluşturmaktadır. Türkiye şartlarına sunulan bu politikanın -mevcut yapıyı düşündüğümüzde- devlet açısından **sarsıcı** ve **kabul edilemez** nitelikte olduğu ise açıktır.

TC devleti kuruluşundan itibaren ve bir yanıyla Osmanlı'ya dayanan devlet geleneğinin bir devamı olarak merkezi faşist bir yapıya sahiptir. Özellikle cumhuriyetin ilk dönemlerinde T. Kürdistanı'nda isyan bahanesiyle ya da başka bahaneler uydurarak yapılan yığınla katliam, izlenen baskı ve asimilasyon politikaları, bu merkezi yapıyı en zayıf olduğu yerde tahkim etme amacına hizmet etmiştir. Elbette TC devletinin merkezi yanının güçlü olması sadece ulusal soruna has bir durum değildir. Bunu da kapsayacak şekilde sosyo-ekonomik temelde şekillenen bir öze sahiptir. Egemen sınıfların emperyalizme bağımlı ve zayıf niteliği, mevcut sömürü sisteminin devamı için halkın olabilecek her şe-

kilde baskı altında tutulmasını gerektirmektedir. Bundan dolayı demokrasinin "olmazsa olmazlarından" şeklinde sayılan seçim sisteminin (ki bu sadece bir biçimdir) yani halkın yönetime katılma biçiminin, egemen sınıflar açısından alabildiğine iğdiş edilmiş, sınırlanmış hali yaşam bulmaktadır.

TC devletinin "demokratik niteliğine" dair bu sorun T. Kürdistanı özgülünde kendine özgü bir biçim almaktadır. Zira burada söz konusu olan sadece demokrasinin temel niteliği olan halkın yönetime katılma hakkı hiçleştirilmemekte aynı zamanda bu ulusal baskıyla katmerli bir hale gelmektedir. Bu açıdan bakıldığında gündeme gelen öz yönetim ilanları, bir yandan devletin merkezi-faşist yapısına öte yandan ise T. Kürdistanı'nda uygulanan ilhakçı devlet politikasına karşı bir saldırı niteliği taşımaktadır. TC devletinin bu alanlara yönelik katliamcı yaklaşımının ardında da bu gerçeklik yatmaktadır. Egemen sınıflar açısından devlete dair tehdit algılanmış ve halka dönük katliamlardan da kaçınılmayacağı mesajı verilerek dahası bunun pratiğine de girilerek adeta bir işgal saldırısına girişilmiştir. Özellikle MHP çevresinin ve Devlet Bahçeli'nin "sıkıyönetim ilan edilsin" vb. talepli ajitativ bir konuşmanın ötesinde, algılanan tehdidin -devlet cephesinden- boyutunu göstermektedir. AKP hükümeti ise sadece bunu sözde reddetmekte ama diğer yandan sıkıyönetime has uygulamalar bölgede pratikleştirilmektedir.

### Özyönetim ilanı ilerici ama yeterli değildir!

Ulusal Hareket bir yandan özerklik/öz yönetim ilan ederken bunun asıl amacını devleti kendi istediği zemine çekmek için bir hak alma mücadelesi yürütülmesi olarak açıklamaktadır. Bu mücadele kuşkusuz ilericidir ve



desteklenmelidir. Ancak daha önce de vurguladığımız gibi bizim açımızdan temel mesele sadece ulusal zeminde bazı hakların kazanılması değil, Kürt ulusunun Özgürce Ayrılma Hakkı ve tam hak eşitliğinin sağlanmasıdır. Meselelerin devrimci çözümü budur.

Ulusal Hareketin mevcut siyasal çizgisi hâlihazırda bundan uzaktır ve bundan dolayı ulusal sorunun çözümünde devrimci bir halka yakalanamamaktadır. Buna paralel şekilde öz yönetim ilanları da devlet yapısının demokratik bir şekilde dönüşümünü hedeflemektedir. Bunun akabinde silahlı çatışmaların tırmanması ise devletin gösterdiği refleksle ilgilidir. Kürt ulusunun kendi mücadele tarihinden de anlayacağı gibi en küçük demokratik hakkın dahi silahlı mücadele ile kazanılması ve korunması ülkemizin gerçekliğidir ve TC devletinin faşist yapısının tersten ispatıdır.

Süreç açısından önemle üzerinde durulması gereken bir diğer nokta T. Kürdistanı'nda ortaya çıkan özerklik ilanlarının ülkenin batısından da yeterli düzeyde dayanışma ve destekle karşılanmasıdır. Bu sadece devletin buralara

yönelik geliştirdiği askeri saldırganlık ve katliamları teşhir etmekle mümkün değildir. Çünkü burada söz konusu olan salt askeri saldırganlık değildir; bu TC'nin her zamanki halidir. Söz konusu olan şimdiye kadar Ulusal Hareketin sürdürdüğü demokratik hak alma mücadelesinin bir adım daha ileri taşınması ve radikalleştirilmesidir. Bunda ne kadar ısrar edileceği, bunun seçim süreci vb. ne paralel nasıl ele alınacağı, süreçte izlenen ve misilleme düzeyinde kalan (PKK'nin deyimiyle meşru savunma) askeri çizgisinin örneğin 2012'de olduğu gibi bir saldırı savaşına dönüp dönmeyeceği ile de alakalıdır. Şimdiden görülen Ulusal Hareketin bunu daha üst boyutta bir kopuşa çevirmeyeceğidir. İzlenen barış politikası, müzakere politikaları vs. bunu göstermektedir.

PKK'nin, TSK'nın saldırılarına karşı yaptığı haklı misilleme eylemleri ve yine öz yönetim ilanları, devletin yaptığı propaganda ve özellikle sol liberallerin tutarsızlığı ile birleştiğinde savaşın taraflarını "eşit düzeyde" ele alma gibi bir kafa karışıklığı ortaya çıkmaktadır. Buna karşı uyanık olmak ve halkı aydınlatmak gerekmektedir.

Daha önce de vurguladığımız gibi **bizim açımızdan barış politikası savaşa karşı olmak üzerinden değil, TC'nin yürüttüğü haksız savaşa karşı olmak açısından anlamlıdır.** Bu açıdan savaşın taraflarına karşı tutumumuz ve konumlanmamız nettir. İkincisi ise gerçek anlamda barışın sağlanmasının Kürt ulusunun Özgürce Ayrılma Hakkı'nın savunulması ile mümkün olduğudur. Buna dair görevlerin yerine getirilmesi bütün faaliyet alanlarında öz yönetim ilanlarının sonuna kadar desteklenmesi, devletin faşist saldırganlığının ve katliamların teşhiri ile birleştirildiğinde mümkündür.



# HAKLI VE HAKSIZ SAVAŞIN KARIŞTIRILMASI VE ASKER ÖLÜMLERİ

Kürt halkına dönük bu saldırılar ilk değildir. Şovenist ruhların diriltilmesinde bir hamle olarak kullanılan savaşın tırmandırılması, TC açısından çok sık rastlanan bir politikadır. Durumun elbette belli özgünlükleri bulunmaktadır. Ancak TC'nin Kürt Ulusal Sorunu'na yaklaşımında değişen bir şey yoktur-olmamıştır.

Türkiye'nin dibe vuran dış politikaya eşlik eden ve 7 Haziran seçimlerinin sonucunda egemenlerin hiç de istemediği bir tablonun ortaya çıkışıyla oluşan bir krizden bahsetmek mümkün. İç dinamiklerindeki çatırtı ile dış politikaya atlayan TC, burada bir yenilgiyle karşılaşmıştır. DAİŞ'e karşı Kürt Ulusal Hareketi'nin direnişi ve geniş kesimler üzerindeki etkisi 7 Haziran seçimlerine açıktan yansımıştır. Öyle ki bu yansımayı gören ve kendi geleceğinden tedirginlik duyan AKP tarafından bu sürecin "öngörüsü" çeşitli şekillerde ifadelendirildi. "*HDP barajı geçerse sıkıntı olur.*" (**Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan, 23 Nisan 2015**)

Merkezileşme ve iktidarlaşma arzusu ile saraya giden yolun taşlarının Türkiye halkının canları ile döşendiği bir gerçektir. Toplumsal kutuplaşmanın yarattığı güç ile alınan yol HDP'nin 7 Haziran seçimlerinde barajı geçmesi ve meclisin tıkanması ile kesildi. Geline aşamada ise TC'nin Kürt ulusuna dönük saldırıları bir erken seçim hamlesi olarak görülmeye başlandı. Aslında bu bir yanıyla doğruyken meselenin esas yanını oluşturmamaktadır. Zira Kürt halkına dönük bu saldırılar ilk değildir. Şovenist ruhların diriltilmesinde bir hamle olarak kullanılan savaşın tırmandırılması, TC açısından çok sık rastlanan bir politikadır. Durumun elbette belli özgünlükleri bulunmaktadır. Ancak bu özgünlük TC'nin Kürt Ulusal Sorunu'na yaklaşımındaki tarihsel tavrından kopartılmadan dikkate alınmalıdır. Zira TC'nin Kürt Ulusal Sorunu'na yaklaşımında değişen bir şey yoktur-olmamıştır.

Hiç kuşkusuz çözüm süreci altında KUH ile bir diplomatik süreç uzun bir süre işletildi. Bunun niteliği bir yana iki taraf da bu süreçte kendi gücünü pekiştirmenin derdiyle yol almıştır. AKP "*artık savaş olmayacak, analar ağlamayacak*" sloganı ile Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerden liberaller üzerinde etki yaratmıştır. Özellikle Tür-



kiye Kürdistanı'nda din siyasetine sarılmış ve bu alandaki nüfuzunu artırmayı hedeflemiştir. KUH ise bu süreçte gerilla gücünü artırarak, halkın öz savunma ve özyönetim pratiğini geliştirmiş, Türkiyelileşme hamlesi kapsamında şovenizme derin darbeler vurmuş ve bunun sonuçlarını da 7 Haziran seçimlerinde görmüştür. Bu iki hamle arasında Kobanê'ye yaklaşım esas unsurlardan biri olmuştur.

## Reformizm rüzgârında savaş

% 34 ile tek başına iktidara gelen % 41 ile koalisyon seçeneğine kalan AKP bu süreçte bütün kozlarını oynamaktadır. Arka planda dönen oyunlar bir yana, mevcut sürecin Erdoğan'ın başkanlık ihtirasları ile başlatıldığı dillendirilmektedir. Böylesi bir tespit KUH'un haklı savaşının Türk hâkim sınıflarının imtiyazlarına değil, AKP'nin imtiyazlarına yöneldiğini söylemek olur. Ancak ne var ki savaş Erdoğan'ın başkanlık istemi için değil, Kürt Ulusal Hareketi'nin kazanımlarını yok etmek için başlatılmıştır ve bu esas alınarak değerlendirilmelidir.

Bu değerlendirme hem Kürt Ulusal Hareketi'nin ezilen ulusa başkaldırısını tanımlayacak, hem de Türk hâkim sınıflarının ezilen ulus ve milliyetlere dönük politikalarını salt bir döneme indirgemeyerek resmi ideoloji kapsamında değerlendirmek olacaktır. Kürt ulusuna dönük yıllardır uygulanan politikalar tek bir parti sorununa indirgenemeyeceği gibi bugün açısından da salt AKP sorunu değildir. Ancak ne var ki bugün; özellikle liberal çevreler, yaşanan çatışmaları AKP ekseninde tartıştırmakta ve barış eksenini bu anlamda tanımlamaktadır. Devlet aygıtının politikalarını sadece bu parti ekseninde kilitlemek ve yaşanan savaşımı salt bir partinin ihtirasları üzerinden tanımlamak doğru değildir. Bu süreç her şeyden önce bir devlet politikasıdır.

Sonuç olarak TC bunu her daim yapmıştır ve bu süreçte ise bunu AKP hükümeti eliyle yapmaktadır. Bu kapsamda açıktan yaşananlar haksız savaşa karşı haklı savaşın tasarrufudur. Bizler açısından dikkat edilmesi gereken nokta burasıdır ve reformizm rüzgârına kapılmadan haklı savaşı sahiplenmeli ve desteklemeliyiz.

## Şovenizm eskisi gibi tutmuyor

Uzunca bir süredir süregelen çatışmasızlık ortamından kuşkusuz asker ailelerinin memnuniyeti söz konusudur. Yaşanan çatışmalar ve asker ölümleri ile birlikte cenazelerde ailelerin tepkileri dikkat çekmektedir. Artık cenazelerde "*vatan sağ olsun*" yerine "*Erdoğan oğlunu askere göndersin*"; "*vatan bölünmez*" yerine "*böyle vatan olmaz olsun*" tepkileri dikkat çekmektedir.

Kürt ulusal hareketinin kazanımlarına dönük bu saldırıları engelleme çabasının bir yanı olarak tutturulmak istenen şovenizm mayası eskisi gibi tutmamaktadır. Savaş ve ölen askerler ile özellikle Gezi İsyanı, Yolsuzluk Operasyonları, Kobane direnişi ve 7 Haziran seçim sonuçlarıyla aldığı yaraları onarmaya çalışan TC, yüksek dozda şovenizm ile rahatlamaya çalışmaktadır. Ancak mevcut bağışıklığı ve bünyesinin faşizme doygunluğu ile bu doz ona etki etmemektedir. Hümanizmin ve savaş karşıtlığının giderek yavgınlık kazandığı, özellikle ülkemiz muhalefet dinamiğinin önemli bir yanı olan KUH'un bu sloganı kuşanması ile çıkış gösteren savaş karşıtlığı, ciddi bir etki alanı oluşturmuştur. Reformizmin yaygınlık kazandığı bu alanda haklı ve haksız savaşın birbirine karıştırılmaktadır. Ölen askerler üzerinden yürütülen politika geniş kesimler tarafından tepkiyle karşılanmakta; yönelmesi gereken kitle akımı KUH'tan çok hakim sınıflara tepkiye dönüşmektedir.

Hiç kuşkusuz bu tepkilerin şovenizmin yükselmesine vesile olmadığı söylenemez. Ancak bunun geçmişe oranla daha az olduğunu söyleyebiliriz. Zira ölen askerlerin "Türkiye için" değil; Erdoğan için öldüğü düşünülmektedir.

Özetleyecek olursak gelinen aşamada ezilen ulusun haklarını kazanma yönündeki savaşımı desteklenmeli ve genel olarak hâkim ulus imtiyazlarından ayırt etmeliyiz. Zira "*Eğer ezilen ulusun burjuvazisi, ezen burjuvaziye karşı savaşırsa, biz, her zaman ve her durumda, herkesten daha kararlı olarak bu savaştan yanayız; çünkü biz, zulmün en amansız ve en tutarlı düşmanlarıyız.*" (**Lenin Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı/ Sol yayınları syf: 72**) Devlet aygıtının tahlilinde ve bu kapsamdaki "barış" algısındaki sakatlanmadan kaynaklı haklı ve haksız savaş birbirine karıştırılmaktadır. Bu tartışmalar PKK'nin devrimci eylemleri ekseninde tartışılmaktadır.

Gerillanın kayıpları Türk- Kürt ve çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının kayıbyken TC'nin ve ordusunun verdiği kayıplar en yalın ifade ile hakim sınıfların kayıbdır ve bu ikisi birbiri ile kalın çizgilerle ayrıştırılmalıdır. Yaşamını yitiren askerlerin yoksul emekçi halkımızdan oluşu son tahlilde bu gerçeği değiştirmemektedir. Bugün TC ordusunda askerlik yapmanın kimin çıkarlarını korumak, kimin çıkarları için ölmek anlamına geldiği halkımız açısından da önemli oranda görülüyorsa, politik ajitasyonumuzda bir adım ileri gidip TC ordusunun halka karşı, egemenlerin çıkarlarını korumak için var olduğunu ifade etmeliyiz. Yaşamını yitirenlerin halktan gençler olması TC ordusunu temize çıkarmamalı/çıkarmaz. Bunu gösterebildiğimiz oranda "Savaş, zorunlu askerliğe vs. hayır" sloganı daha anlamlı olacak, reformizmi değil, devrimi besleyen sloganlar haline gelecektir.



## Brezilya'dan ATİK'e destek



20 Ağustos günü **Brezilya Halkla Dayanışma Merkezi (Cebraspo)** tarafından gerçekleştirilen çağrıyla Alman Elçiliği önünde eylem gerçekleştirildi. Eyleme **Devrimci Öğrenciler Halk Hareketi**, Kadın Hareketi, **FRDDP-Brezilya (Halk Haklarını Savunma Devrimci Cephesi)** ve Eğitim İşçileri Hareketi (Moclate) ve **Avukat Örgütü** de katıldı. Portekizce, Türkçe ve İngilizce pankart ve dövizlerin taşındığı eylem şehrin sokaklarından Alman elçiliğine gerçekleştirilen yürüyüş ile sona erdi.

13 Ağustos günü Curupira ve Bebedouro yolu kapatılarak ATİK'e yapılan baskılar protesto edildi. **Liga dos Camponeses Pobres (LCP) (Yoksul Köylü Ligi)**'nin düzenlediği eylemde barikatlar ateşe verildi.

## Brezilya'dan ATİK'e destek

**RHI (International Red Aid)**, emperyalizm, feodalizm ve yerel burjuvazinin ezdiği bir ülkede süren halk savaşında tutsak düşen tüm savaşçıların ve Hindistan Komünist Partisi (Maoist) [CPI (Maoist)] tutsaklarının serbest bırakılması talebiyle birkaç ay önce uluslararası bir kampanya başlattı.

Kampanyada, kabilelerin temel hakları, kapitalistlerin kurbanları için Batılı emperyalist ülkelerin desteklediği Hint devletinin aşırı-liberal politikaları ile mücadele eden CPI (Maoist)'e öncelik verildiği belirtiliyor. Hindistan'ın 'bağımsızlık' törenleri düzenlendiği 15 Ağustos'ta RHI politik tutsakların serbest bırakılması, politik tutsak statüsünün tanınması ve temel insan haklarına saygılı olunması talepleriyle uluslararası seferberlik çağrısı yaptı.

Şu an için parmaklıklar arkasında bulunan 60 parti üyesinin yanı sıra, Modi hükümeti (BJP – Hindistan Halk Partisi) Maoist gerillalar ile bağlantılı olduğu gerekçesiyle ve "İsyana teşvik" veya "Devlete karşı gelme" suçlamalarıyla 10.000'den fazla kişiyi gözaltına aldı. Merkezi yönetim politikası; herhangi bir halk hareketini ve her türden muhalefeti bastırmayı amaçlayan yasal düzenlemelerle güçlendirildi. Bu uluslararası dayanışma gününde, tüm bu politikaları kınama ve Hindistan'daki halk savaşı için mücadele eden tutsakların serbest bırakılmasını talep edildi.

## Filistin'de işgal mahkemesi geri adım attı

**H. Merkezi:** İsrail zindanlarında iki ayı aşkın süredir uygulanan tecrit ve işkence politikalarına karşı açlık grevinde olan Filistinli avukat Muhammed Allan, Yüksek Mahkeme'nin geri adım atması sonucunda eylemine ara verdi.

İsrail Yüksek Mahkemesi, Allan'ın 3 Kasım'da serbest bırakılması kararı aldı. Teklifi kabul etmeyen Allan, kendisinin derhal tahliye edilmesini istedi. Mahkeme, işgalci siyonist yönetime danışmak için son

kararı bir süre daha ertelerken Allan'ın tedavisi bitene dek "idari tutukluluk" durumunun durdurulduğu açıklandı.

### Direniş ve dayanışma geri adım attırdı

Allan'ın avukatı müvekkilinin 65 gündür sürdürdüğü açlık grevinin geçici olarak durdurma kararı aldığını duyurdu. 30 yaşındaki Filistinli avukat Allan, 16 Kasım 2014'te işgal güçleri tarafından gözaltına alınarak,

hiçbir gerekçe sunulmadan, mahkemeye çıkarılmadan esir alınmıştı. İsrail, Knesset'te geçirdiği yeni yasa ile Allan başta olmak üzere tüm tutsakları "zorla besleme" adlı işkence ve öldürme yöntemiyle tehdit etmişti.



# Can yoldaşımıza... Ayfer'imize...



Her zaman "Bir yoldaşım şehit düşerse onunla ilgili bir yazı yazabilir miyim acaba?" diye düşünürdüm. Ve hatta Özgür Gelecek'te, "bir yoldaşı" imzalı, şehitlerimiz için yazılan yazılar dikkatimi çekti. Yazılar doğallığında genel olarak "nasıl başlasam, ne yazsam bilemiyorum" tarzı başlardı. Ve inanır mısın Ayfer, "ben de mi böyle yazacağım acaba?" diye düşünürdüm sürekli.

İlk defa böyle bir yazı yazıyorum. Ama şu ana kadar yazdığım tüm yazılardan daha fazla ihtiyacım varmış bu yazıya gibi geliyor. Ne ölümünü öğrendiğimde ne tabutunu omuzladığımda ne de onun için sağ yumruğum havada sıkılı durduğumda ağlayamadım. Bir yandan istiyorum ki gözyaşlarım olsun bu harfler, kelimeler.

Ayfer'i ATİK'in 26. Gençlik ve Tatil Kampı'nda tanıdım. 14 yaşının verdiği çocuksuluk öylesine belliydi ki. Türkçe'nin yanında onunla ortak dilim olan Fransızca'dan da kaynaklı daha fazla şakalaşıyor, her bulduğum fırsatta ona sarılıyordum. Boğaz ağrıları başladığında, kaç sefer avucumla boğazına dokunup "evet, senin boğazında problem var" diye teşhis koydum ona. Ben bu şakayı yapmaktan sıkılmışken, o bu şakaya nasıl böyle her seferinde içtenlikle güldü.

Kamptaki eğitim çalışmalarının bir tanesinde, hazırlanma ve sunum yapacak grupta Ceren de yer alıyordu. Hazırlanan sunumda onun tuttuğu notlar gören birkaç kişi için espri konusu olmuştu. Türkçe'sinin zayıf olmasından

kaynaklı, anlatacağı cümleleri konuşma diliyle yazmıştı. Ertesi gün sunum sırasında bu notları okuyunca hepimizi bir gülme almıştı. Ama bu gülüş onunla dalga geçmek için değil, dil konusunda ne kadar sıkıntılı olsa da yoldaşım en yalın şekilde konuyu birkaç cümleyle özetleme çabasını teşvik etmek içindi.

Ceren'imizin anmasında, Ceren'in isminin geçtiği her sohbette vurgu yapılan ve ön plana çıkan şey, Ceren'in küçük yaşı ve bunla ters orantılı olarak Partizan geleneğine olan bağlılığı ve sahip çıkışıydı. Yaşadığımız Batı Avrupa coğrafyasında özellikle son dönem geliştirilen gençlik içerisinde yozlaşma had safhada ilerlerken, Ayfer Ceren'imizin her eylemde flamasıyla yerini alması, her etkinlikte görev alması, YDG'li yoldaşlarıyla olan güçlü ilişkileri; yaratmak istediğimiz "yeni"nin ilk adımlarıydı.

Bir fotoğrafta; İstanbul'da, yoldaşımızın ismini, yanına koca puntolarla yazılmış "Ölümsüzdür" ekiyle gördüm. İstanbul'un duvarlarında, altında Yeni Demokrat Gençlik imzalı "**Ceren Yoldaş Ölümsüzdür**" yazılamaları vardı. Kavgamızın şehri, hiç yabancılık çekmeden nasıl da bağrına basmış Ayfer'ini. Adına Türkiye dediğimiz bu topraklar, nasıl bağrına bastıysa komutan Ayfer'ini, bugün hiç tereddütsüz aynı sıcaklığıyla Ayfer Ceren'imize de sahip çıktık. Ayfer'imizin annesi "*İbrahim yoldaşın yanına uğurladık yavrumu*" dediği sırada İstanbul, meydanlarından "zafer şarkılarıyla ge-

cecek" o büyük tabura Ayfer Ceren'i de ekledi. Sefagül yoldaşla el ele yürüyecek şekilde. (**Bir yoldaşı**)

## Zürih'te TC protestosu



**Zürih:** T. Kürdistanı'nda gerçekleştirilen devlet terörüne karşı 19 Ağustos günü biraraya gelen Türkiyeli devrimci örgütler, coşkulu bir yürüyüşle Zürih sokaklarında TC devletini lanetledi. Helvetiaplatz'da toplanmaya başlayan kitle burada bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüşte enternasyonal sloganlar atılırken, TC devletinin baskılarına karşı meşru savunma hakkını kullanan halkın katliama maruz kaldığı vurgusunun yapıldığı açıklama okundu. Açıklamada katliamlara karşı mücadele çağrısı yapıldı. **Ciwanen Azad, İTİF, İGİF, İDHF, Dem-Kurd** ve Partizan tarafından örgütlenen eylem sloganlarla sona erdi.

# KORKUSUZ ÖZELEŞTİRİ

Nesnel gerçekliğe yönelik her devrimci müdahale aynı zamanda sınıf bilinçli militanın kendisine yönelmesi gerektiği ihtiyacı yaratır. Nesnelle öznelin, partiyle kitlelerin, partiyle savaşın, karşılıklı mücadele ve gelişim diyalektiği bir birinden kopartılıp, ayrıştırılıp tek başlarına alınmadığı sürece varılacak hedef netleşerek, kısacaktır. Dışına, etrafına, bulunduğu ortama, mücadele alanına devrimci tarzda müdahale pratiği arttıkça devrimci militanın kendisine devrimci tarzda müdahale ihtiyaç ve isteği güçlenerek artacaktır. Savaşı büyütme, kitleleri örgütleme, partiyi güçlendirme pratikleri içinde devrimci birey eğitilip-yetişecek-olgunlaşip-nitelik kazanacaktır. Kavrayışında derinlik çözümlene gücünde bilimsellik, müdahale pratiğinde değişirici özellikler artacaktır.

Devrimci militanın daha ileri ve güçlü bir sürece girme adımları ancak örgütün yönlendirme ve yol göstermesiyle başarılı. Örgüt kendi hedef ve amacına uygun olarak, sahip olduğu savaşçıları ve militanlarını eğitip, yönlendirebilir. Örgütün gelişim çizgisinden kopuk bir militanın tek başına ortaya koyacağı çaba ve çalışmalar zayıf-yetersiz ve eksik kalır. Örgütsüz yaşam, örgütsüz yürüyüş ve gelişim, soluksuz bir ortama benzer. Örgütün merkezinde orta yerinde gerilla savaşı ve emekçi halkın acılarının ortadan kaldırılması mücadelesi varsa militanın bilinç ve duygu dünyasının merkezinde ve orta yerinde ise örgütü olmalıdır.

Devrimci militanın her bir pratiğinde olaylara bakışı, ele alışı, mücadeleyi örgütleme ve düzenlemesi, bir önceki pratiğinden daha ileri ve gelişkin olmak zorundadır. Daha fazla devrimci diyalektiğe, felsefi materyalizme yakın olmak daha fazla hakim olmaya çalışmak zorundadır. Duruşu, yoldaşlarıyla ve halkla

ilişkileri, etkileme ve yakınlaştırma çaba ve çalışmaları daha fazla devrimcileşmelidir. **“Kendisine göre değil”** devrimci felsefeye-örgüt bilimine-**partiyeye, halkın çıkarlarına göre** düşünmeli ve hareket etmelidir. **Ben böyle düşünüyorum, bana göre böyledir”** tarzındaki yaklaşımlar yerine **“materyalist diyalektiğin yasalarına göre düşünmek, materyalist bilgi teorisine göre bilgilenmek, parti ve halkın çıkarlarına göre hareket”** etmek esas alınmalıdır. **Kendi alışkanlıklarına-tarzına göre değil partinin alışkanlıklarına ve hareket tarzına göre hareket etmelidir.** Kendi karar-plan ve hedeflerine göre değil partinin karar-plan ve hedeflerine göre hareket esastır. Kendi istek-talep-ihtiyaç ve durumuna göre değil partinin ihtiyaç-talep ve durumuna göre hareket etmek esas alınmalıdır. Bütün bu değişim ve devrimcileşmenin kaçınılmaz ve vazgeçilmez ihtiyaçları ancak sınıf savaşımının yasalarına uygun belirlenen temel devrimci görevlere sıkı sıkıya sarılarak onun zorlu ve çetin pratikleri içinde gerçekleşir.

Dışına müdahale etmeyen, dışındaki düşmana karşı savaşmayan, kitleleri örgütlemeyen kendisine yönelik devrimci hamleleri büyütüp geliştiremez. Düşünsel olgunluğa erişemez, örgütsel yetkinliğe varamaz; kısaca devrimcileşemez. **Gerilla savaşını geliştirme-sağlama-pratiğinden uzak ve ona yabancı hiçbir pratik devrimci olamaz.**

Devrimci militan kendisine ait olan her düşünce davranış ve alışkanlıklarını kendisine ait olan dil ve üslubu her gün her an korkmadan yılmadan cesaretle yarakarak partiye, savaşa ve halka ait olanları



almak, onları kuşanmak ve donanmak zorundadır.

En büyük engel küçük burjuva alışkanlıklardır. Devrimci olmayan her alışkanlık yaratıcılığın-değişim ve devrimcileşmenin düşmanıdır. Devrim, alışkanlıkları yıkan-aşan-değiştiren-dönüştüren ve yenilenen sarsılmaz güçlü bir harekettir. Her gün her an kendinde devrimi gerçekleştiremeyen dışındaki devrimi gerçekleştiremez. Devrime ait olan hiçbir görevi ve sorumluluğu layıkıyla yerine getiremez.

**“Kendine ait olmakla”, “devrime-halka ve partiye ait olmak”** arasındaki çatışma ve hesaplaşma bireye önemli bir sorumluluk yükler. İç çatışma ve hesaplaşma zorunluluğuna ciddi bir anlam verilemediğinde büyük bir acı ve açıklanması zor bir iç sıkıntı yaratır. Devrim mücadelesi, deyim yerindeyse her gün muazzam bir kendine yüklenme, her düşünce ve davranışını kontrol ve terbiye etme- yeninden düzenleme ve her hareketine çeki düzen verme ihtiyacını ve çabasını dayatır. **Bundandır ki işçilerin emekçilerin ve devrimin talep ettiği, beklediği devrimcilik kolay ve rahat yaratılmaz.** Bireyin her gün kendisiyle sayısız iç çatışma ve hesaplaş-

ması her zaman başarıyla sonuçlanmaz. Duraklama-sarsılma-gerileme ve ilerleme sarmalı içinde karmaşık ve zorlu bir gelişim çizgisi izler. Bu iç çatışma dış düşmana karşı devrimci tarzda mücadele yürütüldüğü oranda kendi içinde doğru bir rota izler. **Düşüp-ayağa kalkmadan, duraklayıp sendelemen ilereleme ve gelişme olmaz.**

Diyalektiğin gelişim yasasında zıtların birliği ve mücadele ilkesi her yerde ve her şeyin gelişimi içindedir. Bu vazgeçilmez temel yasa devrimci bireyin gelişim gerçekliği için de geçerlidir. Çelişkinin bir yanında dış düşman varsa diğer kutbunda ise iç düşman vardır. Uzlaşmadan-ertelemeyen-geçişirmeden içteki her türlü engele ve örgütsüzlüğe karşı yürütülen mücadele bilinçli ve örgütlü tarzda ele alındığında dış düşmana karşı mücadele isteği ve çabası aratarak çoğalır ve büyür. Nitel değişim sayısız küçük nicel çaplı çatışma ve çalışmaların üzerinden gerçekleşir. Kendi iç geriliğimizi çözdüğümüz ölçüde dışımızdaki düşmanı çözer, ondan etkili ve güçlü parçalar kopartabilir ve yıkabiliriz.

**Savaşın Partizancı kişiliğini yaratmak ihtiyaç-ilti-sorumluluk ve ciddi-yet ister.**

## Kavgada

### Ölümsüzleşenler

**Cemil Oka:** Militanlığın, kararlılığın ve cesaretin sembolü olan Oka, 1954'te Eskişehir'de dünyaya geldi. Faşist MİT generali Nazif Oka'nın oğlu olan Cemil Oka, safını devrimcilerden ve halktan yana belirleyerek Proletarya Partisi'nde örgütlendi. Proletarya Partisi üyesi olan Oka, 27 Ağustos 1977'de yaralı olarak devlet güçleriyle girdiği silahlı çatışmada şehit düştü.

#### 1 Mayıs Mahallesi Gecekondu Şehitleri

Ülkenin dört bir yanından geçimini sağlamak için İstanbul'a gelen ve 1 Mayıs Mahallesi'ni kuran halka dönük 2 Eylül 1977'de gerçekleşen saldırılarda devrimcilerle birlikte halk, evlerinin yıkılmasına bedenlerini siper ederek engel olmaya çalıştılar. Bu çatışmalarda halkın üzerine açılan ateşte Proletarya Partisi

militanları **Cuma Gül, İsmail Poyraz, Hüseyin Çaparoglu, Hüseyin Aslan ve Hasan Yıldırım** ile devrimci **Hasan Kızılkaya**, ev emekçisi bir kadın **Müzeyyen Keskin**, yurtsever **Hıdır Uluman**, 8 yaşında bir çocuk ve kundakta olan 2 bebek yaşamını yitirdi.

**Cemil Çelik:** Uşak'ta dünyaya gelen Çelik, inşaat işçiliği yaptığı sırada tanıştığı Proletarya Partisi'nin gözü karalığı ve bölgesindeki MHP'li faşistlere korku salması ile tanınan bir militan oldu. Defalarca kendisi için hazırlanan pusulardan kurtulan Çelik, 27 Ağustos 1979'da sabah işine giderken arkasından kurşunlanarak katledildi.

**İbrahim Kara:** Erzingan'ın Refahiye ilçesinde dünyaya gelen Kara, Proletarya Partisi saflarına inşaat işçiliği yaptığı sırasında katılır. Proletarya Partisi üyesi olan Kara aynı zamanda İstanbul Anadolu yakası askeri komutanlığını yapı-

yordu. Kara 2 Eylül 1980'de İzmir'de düşmanla girdiği çatışmada Ali Geçgel ile birlikte şehit düştü.

**Ali Geçgel:** Dersim doğumlu olan Geçgel, şehit düştüğünde Proletarya Partisi üyesiydi. 2 Eylül günü İbrahim Kara ile birlikte işkenceci polis Fikret Çetin'in cezalandırılması eylemini başarıyla gerçekleştiren Geçgel, polisle girdiği çatışmada düşmanın eline yaralı olarak geçip, katledildi.

**Kenan Güzel:** Erzingan doğumlu olan Güzel, ilk olarak ailesiyle birlikte Bursa'ya, daha sonra da yine yoksulluktan kaynaklı Avusturya'ya göç eder. Burada Linz Umut Kültür Merkezi'nde bağlama öğretmenliği yapan Güzel YDG'nin düzenlediği tüm etkinliklere sanatıyla katılır. Güzel, 28 Ağustos 2001'de gittiği bir gölde boğularak hayatını kaybeder.

**Pir Hasan Kulaç:** Dersim'in Ovacık

ilçesi Yazıören köyünden olan Pir Hasan Kulaç, ailesinin ekonomik durumundan dolayı okuluna devam edemeyerek İstanbul'a göç etti ve burada işçilik yapmaya başladı. İşçi Proletarya Partisi ile tanıştı. 5 Eylül 1981 tarihinde Ovacık Mercanlar Mevkiinde kolluk güçleri ile çıkan çatışmada ölümsüzleşti.

**Ahmet Şahin:** 1965'te Elbistan'da doğan Şahin, Ankara'da tıp eğitimi görürken Proletarya Partisi ile tanıştı. 8 Eylül 1989'da şehit düştüğünde TMLGB'nin ilk şehidi olarak tarihte yerini aldı.

**Sinan Günel:** 1979 yılında Tokat'ın Almus ilçesine bağlı Dadukta köyünde dünyaya geldi. 1996 yılında gerilla saflarında yer almak istemesine rağmen bölgede kurye olarak konumlandırıldı. 1998'de tutsak düşen Günel, 8 aylık tutsaklık sürecinin ardından 1999'da gerillaya katıldı. 6 Eylül 2001'de çatışmada ölümsüzleşti.



# Korkma, o elindeki kalem!

Yazı yazmak bir eylemdir ama kesinlikle sanat değildir. Yazı yazmak için doğüstü güçlere ya da farklı yeteneklere sahip olmak gerekmiyor. Yazıyı yazarken sanat yapabilir insan. Nazım Hikmet, Maksim Gorki gibi usta edebiyatçılar sanatını yazı yoluyla yapıyorlar. Bizim burada yazı yazmaktan kastımız bu değil. Yazı yazmak insanın düşüncesini kağıda dökmesidir. Bu “mükemmel” ya da “kesin doğru” olmak zorunda değildir. Tam da bu kaygılardan kaynaklı toplum olarak bırakalım düşüncemizi kağıda dökmeyi, sözlü olarak ifade etmekte bile oldukça zorluk çekiyoruz. Tabii ki konuşamama, kendini ifade edememe bizlere küçüklüğümüzden beri sistem politikası olarak işlenmiş. “Sen çocuksun sus”, “Sen kadınsın konuşma” gibi “aile terbiyesi” olarak gösterilen; özünde ise devletin devamlılığı açısından hayati öneme sahip olan konuşma-yazmamama eylemi hayatımızda yer edinmişti.

Yazı yazmak araba sürmeye benzer. İlk başta ufak tefek kaza ya da yanlış sol lamalar yapacaksın. Bu maddenin yasasında var. Fakat sürekli pratik yaparak ve trafiğe çıkarak usta bir sürücü olabilirsin. Yazı da aynen böyle bir şey. Burada yazı yazarak yazmayı öğrenmenin öneminden bahsetmek istedik. Bazı arkadaşlarımızın yazı yazma korkusunun temelinde pratiksizlik yatıyor ve birkaç denemeden sonra yazıyı yazan bile kendisindeki gelişime hayretle bakabiliyor. Ama bazı arkadaşlarda sorun daha derin ve tehlikeli. Bu durumu ikiye ayırıyoruz. Bu iki öge arasında kesinlikle diyalektik bir bağ var, bunu da söylemeden geçmeyelim.

## Yazmak için bilmek!

Yıllardır yayınlarımızı “okuyan” ve hatta dağıtımını yapan, bulunduğu alanda faaliyet yürüten yoldaşlarımızın tek bir cümle bile yazmamış olmaları tesadüf ya da özgüven sorunu ile açıklanacak bir durum değildir. Burada işin özü politik bilinç, güncel siyasete ilgi ve kafa yormadır. Eğer biri günlük gazeteleri takip edip haber dinlemiyorsa, farklı yayın organlarını takip etmiyorsa ve kendi yayınlarını **sorgulayarak-tartışarak** okumuyor ise bira-

kalım yazı yazmasını, herhangi bir sözlü polemige bile girmesi mümkün değildir. Gökyüzünü kuyu ağız kadar sanan kurbağa misali hayatı sürüp gider. Bu yazdıklarımıza bazı arkadaşlar kızacak biliyoruz ama “gerçekler devrimcidir” bunu da biz biliyoruz.

## Sorumluluk bilinci

Bizlerin, devrimcilerin halka, partiye ve partiyle ilişkili tüm kurumlara karşı ve özellikle devrimci kimliğimize karşı bir sorumluluğumuz var. Bu bilinçle hareket eder bu bilinçle yaşarız. Yazı yazmak bu sorumluluk bilincinin en önemli yerlerinden birinde durmaktadır. Biz yazı yazmazsak kim nerden bilecek bizlerin ne düşündüğünü? Yoksa asıl korkumuz bu mu? Yani kendi ideolojik yetmezliğimizin açığa çıkmasından ya da zaafıma ve yanlış anlayışlarımıza karşı savaş başlatılmasından mı korkuyoruz? Peki, bizim kurumu ve aynı zamanda kendimizi geliştirip değiştirme sorumluluğumuz nerede kaldı? Yazı yazmak aynı zamanda politik ve ideolojik bir çalışmadır. Yanlış ve eksik yazmaktan korkmak daha büyük yanlışla kapı açmaktır.

Olaya bir de tersten bakalım. Birçoğumuzun eleştiri ve farklı yorumları var. Peki, biz bunları kağıda dökmez isek canımızı bile vermektan çekinmediğimiz kurumu nasıl değiştirip dönüştüreceğiz? Yanlışları yazmazsak hastalıklardan nasıl arınacağız? “Yazı yazmak ‘hayati’ bir öneme sahiptir” esprisi tam da burada açığa çıkıyor. Hem kurumu hem de bizleri değiştirip dönüştürmenin önemli araçlarından biridir yazmak.

Bu yazdıklarımın dışında yayın organlarımızı, haftalık gazeteleri okuduğumuzda genelde aynı dilin kullanıldığından şikâyet ediyoruz. O zaman eline kalemi al ve bu dile sen de bir renk kat. Kültür-sanat, güncel politika ya da etkilendiğin bir olaya dair fikirlerini kağıda dök. Hadi hala ne bekliyorsun?

Korkma, o elindeki kalem seni en gelişmiş füzeden daha uzağa fırlatabilir. Ve devrim, en ileri gitmesini becerenlere aittir. **(Bir ÖG okuru)**



## Festivalde Kaypakkaya izleri

Elbistan’ın Sevdilli köyünde 16 Ağustos günü gerçekleşen Özgür Yaşam Festivali’nin 3. Gününde Partizan standımızı açarak yerimizi aldık. Birçok bölgeden insanların katılım sağladığı festival alanına kurmuş olduğumuz stantta Partizan dergisi ve Nisan Yayımcılık’tan çıkan kitaplara yer verdik. Ayrıca standımızda Cizre’de tutuklanan 4 YDG’li yoldaşımıza özgürlük talebiyle hazırladığımız bir pankart ve Partizan flamaları astık.



Alana standımızı yerleştirmenin ardından Elbistan halkının gündeminde olan sorunlara dair hazırladığımız Partizan ve YDG imzalı bildirimleri dağıttık. Elbistan halkının güncel sorunlarına dair, uyuşturucu çetelerine ve doğa talanına karşı örgütlenme çağrısı yaptığımız bildirimlerin dağıtımını yaparak kitleyle iletişime geçtik. Yapmış olduğumuz sohbetlerde birçok insan “Siz bu güne kadar nelerdediniz?” şeklinde haklı eleştiri yaparken birçok insan ise bizimle bir an önce iletişime geçmek istiyordu.

## Kaypakkaya yaşıyor, Partizanlar mücadele ediyor!

Kürecik’ten gelen bir arkadaş ise stantta, Partizan flamalarını ve İbrahim Kaypakkaya’nın fotoğraflarını görünce iki çocuğunun elinden tutarak ivedi bir şekilde yanımıza geldi. Çocuklarından birinin ismini İbrahim Kaypakkaya ve diğerinin ise Ali Haydar Yıldız’dan aldığını anlatan arkadaş Kaypakkaya’ya sempati duyduğunu büyük bir keyifle anlatıyordu. Bu durum bizi inanılmaz motive etse de çok şaşırmadık. İbrahim yoldaşın zamanında Kürecik’te

ektiği tohumların filizlenmesiydi aslında bu tablo.

Standımızı görünce gözlerine inanamayan birçok insan gelerek flamalarla fotoğraflar çekinerek gazete ve dergilerimizi sürekli almak ve okur olmak istediklerini söylediler. Stantta bulunan kitaplara ve dergilere olan yoğun ilgi nedeniyle Kaypakkaya yoldaştan bir kez daha kitle faaliyetinin önemini öğrenmiş olduk.

Standa gelen kadın ve genç

arkadaşlarla ülkede yaşanan devlet terörüne ve baskısına dair sohbetler geliştirdik.

Festival alanında Partizan ve YDG ortak bir basın açıklaması ile halka Partizan saflarında örgütlenme çağrısı yapıldı. Açıklamada Elbistan halkının yerel gündemlerine ve sorunlarına yer verilerek ortak bir mücadeleyle bütün sorunların üstesinden gelebileceğine değinildi.

Ortadoğu’daki halkın mücadelesine ve TC işbirliğiyle yapılan DAİŞ barbarlığına değinilen açıklamada sınırsız bir direniş sergileyen YPG/YPJ ve Enternasyonal Özgürlük Taburu’nun direnişi selamlandı. Ardından, toplumsal inşanın merkezinde kadınların olduğuna değinilerek, kadın örgütlenmesinin önemine vurgu yapıldı. TC’nin kirlili oyunlarının halka deşifre edildiği açıklamada, son zamanlarda tavan yapan devlet terörünü geri püskürtmek için devrimci saflarda örgütlenme çağrısında bulunuldu.

Bu çalışma bizlere halkın bir araya geldiği alanları asla yoz kültürlerle terk etmemeyi ve festivallere katılım sağlayarak birlik ve beraberliği örmemizi öğretti.

**(Elbistan Partizan okurları)**

## Süregelen devlet geleneği; güvenlik adı altında zulüm!

Devlet Türkiye Kürdistanı'nın birçok il ve ilçesini "özel güvenlik bölgesi" ilan etmeye de devam ediyor. "Özel güvenlik bölgeleri" ilan edilen yerlerde hayat durmuş durumda; insanlar katliama tabi tutulurken doğa da orman yangınları ile yok ediliyor.

Valilikler, büyük bölümünde tarım, hayvancılık ve arıcılık yapılan bu kadar geniş bir alanın özel güvenlik bölgesi olarak ilan edilmesinin gerekçesini, "halkın can ve mal güvenliğinin sağlanması, huzur ve güven ortamının devam ettirilmesi, devlet ve milletin her türlü terörist saldırıdan korunması için bölgede emniyet ve asayişin temin etmek" olarak açıklıyorlar. Ancak olayın valilikten gelen açıklama gibi olmadığını, insanların devlet teröründen kaynaklı yaşadıkları toprakları terk etmek zorunda kaldıklarını, terk etmeyenlerin ise bin bir türlü taciz ve ölüm tehdidi altında yaşadıklarını hepimiz biliyoruz.

### Güvenlik adı altında katliamlar dizisi!

Bahsi geçen "özel güvenlik" uygulamasının altında devletin devamlılığının ve güvenliğinin yattığı su götürmez bir gerçektir. 7 Haziran'da hayal kırıklığına uğrayan RTE, Kürt halkı başta olmak üzere HDP'yi destekleyen ve kendisine muhalif olan tüm kesimlere savaş açtı. Halkın en demokratik hakkı olan basın açıklamalarına dahi yüzlerce polis eşliğinde saldırmasıyla beraber engellenmesi ise alınan güvenlik önleminin halk için değil, kendi beka için olduğunun en bariz örneklerindedir! RTE-AKP'nin tek başına iktidara gelememesi "memleket" meselesi haline



getirilmiş, itiyale, mitiyle topyekun savaş ilan edilmiş ve Türkiye Kürdistanı'nın fitili ateşlenmiştir.

### 98 "özel güvenlik bölgesi"

HDP milletvekilleri de dahil olmak üzere "özel güvenlik bölgesi" ilan edilen alanlara kimsenin girmesine müsaade edilmiyor; bununla birlikte "özel güvenlik bölgesi" ilan edilen yerlerin bütün iletişim ağları kesilerek halktan haber alınmasına ve oradaki halka destek verilmesine engel olunuyor. Hiç kuşkusuz ki devlet gerçekleştireceği katliamları gözden ve dilden irak yapmaya çalışıyor.

Konuyla ilgili **Marmara Göç İzleme Platformu Bileşenleri** (MGİPB) bir izleme heyeti oluşturup yerinde inceleme yaparak, "özel güvenlik bölgesi" ilan edilen bölgeleri incelemeye başladıklarında alan sayısının 31 olduğunu sonrasında ise 98'e çıktığını duyurdu. Yani devlet birçok böl-

genin "özel güvenlik bölgesi" ilan edildiğini de kamuoyundan gizleyerek gerçekleştirmektedir.

### Köylüler zor durumda!

MGİPB'nin raporuna göz attığımızda en çok hayvancılık yapan köylülerin etkilediğini görüyoruz. T. Kürdistanı'nın birçok yerinde kendini hayvancılık ve arıcılıkla geçindiren köylüler doğadan yararlanarak hayvanlarını besleyemiyor. Doğalığında "özel güvenlik bölgesi" ilan edilen yaylalara ve tarlalara hayvanlarını çıkaramayan insanların hayvanları telef oluyor. Bununla birlikte askerlerin top atışlarıyla başlayan orman yangınları da söndürülemiyor. Yani ormanlar cayır cayır yanıyor ancak "özel güvenlik bölgesi" olduğu için ne halkın müdahale etmesine izin veriliyor ne de devlet başlatmış olduğu yangınları durduruyor. Bütün bu politikaların arka planında ise köylerin insansızlaştırılması ve

tamamen devletin tekeline terk edilmesi duruyor. Keza köylerinde barınmayıp bu süreçte büyük kentlere göç eden köylüler ise bunun en büyük kanıtlarından bir tanesini oluşturuyor!

### Savaş davetine icabet farz!

Yasalarla ve yasaklamalarla devletin karşısında sadece yaşam alanlarını terk eden köy halkı değil; aynı zamanda birçok alanda özerklik ilan eden HPG ve PKK güçleri var. TC devletinin ilan ettiği savaşa icabet eden Kürt ulusu "özel güvenlik bölgesi" olan bütün alanlarda halkın güvenliğini sağlamak için topyekun direnişte. Hal böyleyken Kürt halkının vermiş olduğu haklı mücadelesinin desteklenmesi kuşkusuz çok önemli bir noktada durmakta. Eğer bu süreci geriden izliyoruz ve bu sürecin birer öznelere olmuyorsak yanan T. Kürdistanı'nın ateşine odun atmaktan öteye gidemiyoruz demektir.

## Hapishanelerde açlık grevi VAR!

**İstanbul:** Bakırköy Kadın Hapishanesi'nde bulunan MLKP ve TKP/ML dava tutsakları, Kürt siyasi tutsakların eylemine destek vermek için süresiz dönüşümlü açlık grevine başladı.

Hapishanedeki faks yolu ile açıklama yapan kadın siyasi tutsaklar, DAİŞ çetelerine karşı savaşırken şehit düşen savaşçıların cenazelerinin hala Kobanê'den Suruç'a götürülmesine izin verilmediğini hatırlattı. Açıklamada şunlara yer verildi: "Bakırköy Hapishanesi MLKP ve TKP/ML dava tutsakları olarak, cenazelerin ailelere verilmesi talebiyle PKK/PAJK tutsaklarının süresiz dönüşümlü açlık grevine bizlerin de başladığını belirtiyor, AKP'nin ilan ettiği topyekun savaşa karşı topyekun direniş/mücadeleye çağrı yapıyoruz."

### TKP/ML dava tutsakları açlık grevinde!

Tüm hapishanelerdeki TKP/ML dava tutsakları yaptıkları bir açıklama T. Kürdistanı'nda devam eden katliamlara tepki göstermek AKP'nin vahşetine karşı direnişi büyütmek amacıyla 3 günlük açlık grevi eylemi yapacaklarını duyurdu.

Açıklamada, "Türk devletinin, halklarımızın inançlarına/değerlerine saldırı da dahil olmak üzere yürüttüğü bu topyekun savaşa karşı topyekun mücadelenin büyütilmesi zorunludur. Bu eksende tüm



halkımızı ve devrimci, demokratik kesimleri; bu saldırılara karşı anında yanıt olma refleksiyle hareket etmeye, her türlü mücadele yöntemini kullanmaya, özcesi Kürt halkıyla birlikte her alanda birlikte mücadeleyi büyütmeye çağırıyoruz." denildi.

### "Talepler kabul edilsin, açlık grevi son bulsun"

İHD, TUAD, TOHAV ve ÖHD üyeleri, siyasi tutsakların başlattığı süresiz dönüşümlü açlık grevine ilişkin 21 Ağustos

günü Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Talepler kabul edilsin, açlık grevi son bulsun" ve "Siyasi tutsaklar onurumuzdur, biji berxwedana zindana" yazılı pankartların açıldığı eylemde

Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılması, sınırda bekletilen YPG/YPJ cenazelerinin bekletilmeksizin ailelere teslimi ve Kürt ulusuna karşı geliştirilen siyasi soykırım operasyonlarının son bulması talepleriyle 15 Ağustos tarihinden itibaren 3 günlük süresiz dönüşümlü açlık grevinde olan tutsaklara ilişkin ilk olarak söz alan İHD temsilcisi, taleplerin kabul edilmesi gerektiğini belirtti.

HDP İstanbul İl Eşbaşkanı **Cesim Soylu** ise, tutsakların toplumdaki sorunları dile getirmek ve kamuoyunu harekete geçirmek için bu eylemi gerçekleştirdiğini belirterek 7 Haziran Genel Seçimleri'nin ardından gerçekleştirilen katliam politikalarına dikkat çekti. Eylemi düzenleyen kurumlar adına TUAD'dan **Arif Yılmaz**, tutsakların taleplerini dile getirerek "Konunun çözümü basittir: Hukukla yol almak, evrensel hukuk ilkelerine uygun adımlar atmak. Açlık grevine başlayan tutsakların talepleri, hukuk işlemediği takdirde karşılanmayacak talepler değildir" dedi. Eylem 5 dakikalık oturma eylemi ile sona erdi.



## Şirnex'te YDG'liler tahliye edildi

**Şirnex/Cizre:** Şirnex-Cizre girişinde bir ihbar ile tutuklanan 4 YDG okuru 19 Ağustos günü Cizre Adliyesi'nde gerçekleşen duruşmanın ardından tahliye edildi.

Haziran ayında Şirnex-Cizre'ye giderek burada belediye ve milletvekilleri ile görüşme yapmak iste-

yen Yeni Demokrat Gençlik okurları **Elif Kaya, Turan Canyıldız, Yetkin Kılıç ve Fatih Hatayoğlu**, bir ihbar baz alınarak Cizre girişinde gözaltına alınmış ve tutuklanmışlardı.

Tutsak YDG'lilerin ailelerinin yanı sıra ülkenin birçok yerinden

çok sayıda **YDK, YDG ve Partizan** okurunun da katıldığı duruşma saat 09.00'da başladı.

"Güvenlik" gerekçesiyle getiril-medikleri duruşmaya Şirnak Adliyesi'nden telekonferans yöntemiyle katılan tutsak YDG'liler duruşmanın ardından tahliye edildiler.

## Tutsak YDG'lilerle dayanışma eylemleri

19 Ağustos günü Şirnak T Tipi Hapishane'de tutsak bulunan 4 YDG'linin serbest bırakılmasının öncesinde Ankara ve İzmir'de dayanışma eylemleri düzenlendi.

**Ankara:** Ankara Yeni Demokrat Gençlik son süreçte artan baskıları ve gerçekleştirilen katliamları protesto amacıyla bir eylem gerçekleştirdi.

Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirilen basın açıklamasında Cizre'de hukuksuz bir biçimde gözaltına alınan 4 YDG okurunun 19 Ağustos tarihinde görülecek olan mahkemelerine dikkat çekildi. 17 Ağustos günü saat 18.00'de gerçekleştirilen basın açıklamasında sık sık "**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**", "**Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz**" sloganları atıldı.

Eyleme; **BDSP, Özgür Lise, DHF, SYKP** de katılarak destek verdi.

**İzmir:** İzmir YDG TC'nin son dönemde gerçekleştirdiği katliamlara, operasyonlara ve tutuklamalara karşı gerçekleştirdiği eylem polis yığınağı ile karşılaştı.

16 Ağustos'ta Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde yapılan basın açıklamasında Cizre'de tutuklanan YDG'lilerin tutuklanma süreçlerine dair bilgi verilerek, "**Katliamlarınızla, operasyon ve tutuklamalarınızla bizi yıldırılmayacaksınız**" denildi. Eyleme **Kaldıraç, DHF ve SDP** de destek verdi.

# Soma davasında 3 duruşma; "İşçinin fitratında vardır ölüm"



**İzmir:** Soma'da 301 işçinin yaşamını yitirdiği katliam davasına devam edildi.

Manisa'nın Soma ilçesinde 301 işçinin katledildiği davanın üçüncü duruşması 17 Ağustos günü Akhisar Ağır Ceza Mahkemesi'nde başladı.

45 sanıklı davada, **Mehmet Erez**'in dosyasının birleştirilmesiyle "sanık" sayısı 46'ya çıktı. 8 tutuklu ve 35 tutuksuz "sanık" duruşmaya getirildi.

Duruşma boyunca işçilerin katilleri olarak "yargılanan" işletme sahipleri ifadelerinde sürekli çelişkili, kendilerini yer yer mağdur, yer yer kahramanlaştıran ifadeler kullandı.

İşletme müdürü yardımcısı **İsmail Adalı**'ya doğrudan sorularla devam eden duruşmada Adalı, "**Ben ölçüm yapmam, deneyimli olduğum için hissederim, sıcaklık artışı hissetmedim**", "**Olayı en iyi bilmesi gerekenler bizleriz kabul ediyorum, ama bir buçuk yıldır neden oldu bu, bilmiyorum**", "**Acil eylem planında görevim yerüstü güvenliğini sağlamak, ama aşağı indim**" gibi ifadeler kul-

landı. Bu ifadeler için "**bunlar çok cahil ya dalga geçiyorlar bizimle, ya esas katilleri koruyorlar**" denilebilir; başka türlü böyle olaydan habersiz, cahil, bilgisiz konuşulması mümkün değildir.

Ancak çok daha açık bir durum var ki, bu işletme yetkilileri, "işçinin fitratında ölüm vardır" diyen devletin sözcüleri ile işbirliği halinde, üretilen artı emekten pay alan, elde edilen ranttan haberdar olan ve bu rantın "küçük" de olsa bir kısmını alan kişilerdir. Dolayısıyla çok açık olan bir dizi ihmal, esnek çalışma vb.lerine göz yummayı görev bilirler; çünkü işçinin fitratında ölüm olduğunu kabul ederler. Bunun adı "cahillik" değildir pişkinliktir bu olsa olsa.

Bakın **Ramazan Doğru**, büyük bir pişkinlikle neler itiraf etmiş: "**Soma'nın geleceğini düşündük. Bu kişilere eğitim vermek istedik. Yeni işyerleri için elemana ihtiyaç olacaktı. Soma'nın geleceği, madencilik için geleceği, havzanın geleceği için eğitim amaçlı fazla eleman çalıştır-**

**dık. Ben bu işçileri özellikle aldım. Çünkü mekanize sistemin gelişmesi lazımdı. İşçilerin öğrenmesi lazımdı.**"

Soma'nın 3.duruşmasında "çapraz sorgu"yla ifadesi alınan AŞ Genel Müdürü **Ramazan Doğru**, dünyanın en ağır işini yaptıklarını, ne kadar önlem alsalar da bu tür üzücü kazaların(!) yaşandığını savundu ve RTE ile aynı görüşü, aynı bakış açısını paylaştığını fütursuzca bir kez daha yineledi.

Yine dönemin iktidarının işçilere ölüm reva gören madenlerde iş verme karşılığında mitinglerine zorla götürülmesini doğrulayan ifadeler de kullandı.

**Ramazan Doğru** konuyla ilgili, "**Bizim üretim yaptığımız kömür havzalarından birisi kapanmak üzereydi ve 3 bin madencinin işsiz kalması söz konusuydu. O zaman 2011 genel seçimleri vardı ve yeni bir maden sahasının açılması için ihale talebimiz vardı. Bu süreçte, biz 3 bin işçiyle, Ak Parti'nin Manisa'da yaptığı mitinge katıldık. Ama sadece biz değil, İmbat Madencilik ile Uyar Madencilik şirketleri de işçilerini, o mitinge gönderdi**" dedi.

Açıktır ki Soma katliamı davasında her duruşmada aynı sahne kurulacak, aynı oyun oynanacak. Gerçekler çıplaktır oysa, biz bunu Marmarapark AVM katliamında 11 işçinin davasında verilen beraat kararlarından biliyoruz.

Burada sermayenin beslediği rantın; iktidarın beslediği, yükseldiği zeminin insan hayatını tanımadığını, hiçe saydığını bir kez daha görüyoruz.



## Devrimci basın savaş bölgesine gidiyor

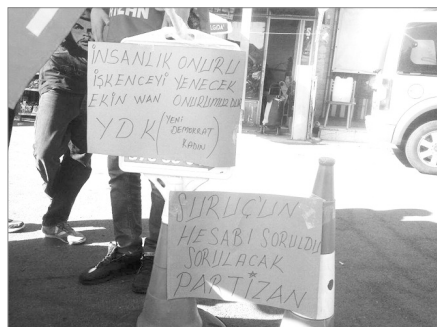
**H. Merkezi:** Gazeteciler, T. Kürdistan'da yaşanan katliamları yerinden aktarabilmek, savaşta gazetecilere uygulanan baskıyı kırabilmek, sansürü aşmak için bölgeye gitme kararı aldı. Devrimci basın, hem yaşananları yerinde görüp yazacak hem de can güvenliği riski altında gazetecilik yapan Kürt gazetecilerle dayanışma içinde olduğunu ifade edecek.

Savaş konseptinin bir parçası olarak haber sitelerine girişimin engellenmesi, gazetelerin tehdit edilmesine karşı gazeteciler bir araya gelerek sansüre ve baskıya karşı forum gerçekleştirdi. TMMOB'da düzenlenen foruma, sansüre uğramış haber sitelerinde çalışanlar ile çok sayıda gazeteci, yazar katıldı.

## Gülsuyu'nda stant çalışması

**İstanbul:** Gülsuyu'nda 19 Ağustos günü Çarşamba Pazarı girişinde stant kurularak Nisan Yayıncılık'ın yeni çıkan kitabı "Lenin", Partizan dergisinin son sayısı ve Özgür Gelecek gazetesi satışı gerçekleştirildi.

Ayrıca pazarda da gazete dağıtımı gerçekleştirilirken stantta "**Cizre, Silvan, Varto, Yüksekova'da direnenlere bin selam**", "**Ekin Van onurumuzdur**", "**Suruç'un hesabı sorulacak**" dövizleri yer aldı.



## Bizler bir şirketin müşterisi değiliz,

Günümüzde eğitim sistemi, insanı değersizleştiren; öğrenme aşamasında tamamen kişiyi kendi olguları, düşünceleri ve istekleri dışına çıkaran bir konumdur. Sınav sistemi sebebiyle öğrencilerin önlerine koydukları hedefler bu yüzden kendi kişisel gelişimi, hayallerinden hareketle değil, “daha çok para getiren” meslek tercihlerinden oluşmaktadır.

Kapitalizmin kendine yeni, olgun ve dinamik köleler yetiştirmek iste-mesi de eğitim sistemi ile doğrudan bağlantılıdır. Kalinin eğitim için şun-ları söylemiştir “Marks eğitimden zi-hinsel, bedensel ve poli-teknik eğitimi anlamaktadır. Eğitim eğitici tarafından edinilen niteliklerin, eğitime aşılan-ması için onun psikolojisine yapılan belli amaca yönelik ve sistematik etki-dir.”

Var olan eğitim sistemi eğitici değil, ezberletici konumundadır. Öğrenciler eğitim süresi içerisinde sadece yeterli notları alabilmek ya da sadece o anki durumu kurtarma güdüsüyle bir mücadele verir. Bunun kişiye kattığı herhangi bir faydası olmamasının yan-ında bu eğitim süresi içerisinde de “tarih dersleri” adı altında ırkçı-şoven ve egemenlerin kendi yazdığı tarih öğ-retilmek istenmektedir. Nitekim bu genel anlamıyla kendini kurtarabilen öğrenciler dışında başarılı(!) bir politi-kadır.

Eğitim sistemi anti-objektiftir; çoğu zaman ideoloji ile eğitimci arasındaki bağ nedeniyle subjektifleşir. Öğrenci-lerin seviyelerini, zeka derecelerini ise bu süre boyunca ayırdıkları dönem-lerde oluşturulan ve bilimsel bir yönü olmayan sınavlar ile belirlenir. Eğer “zekanızda” bir sorun yok ise bu sınav sisteminden onların tabiri ile “başarılı” olarak çıkarınız.

Üniversiteye geçiş sınavı olan, şim-diki adıyla “YGS-LYS”, bilimsel hiç-bir boyutu olmayan, öğrencileri psikolojik ve fiziksel anlamda tama-men yıpratıcı bir süreçtir. Yazının ba-şında da bahsedildiği gibi öğrenciler kişisel gelişimleri ya da hayalleri doğ-rultusunda hareket etmez, kapitalist çarkın içinde bir yer edinebilmek ve paranın gölgesinde güneşlenmek için mücadele ederler.

Eğitim süresince öğrencilerin özel yeteneklerini anlayabilecekleri bir yapı yoktur. Özel yetenek kişi keşfetme-dikçe ortaya çıkmaz. Kişinin özel yete-



## Kapitalizmin kendine yeni, olgun ve dinamik köleler yetiştirmek istemesi de eğitim sistemi ile doğrudan bağlantılıdır.

neğini keşfetmesine hazır bir ortam ol-mayınca da keşfedilmez. Eğitim sis-temi ve kapitalist çark, tam olarak bu doğrultuda ilerleyip öğrencilerin istek-leri doğrultusunda hareket etmesini değil, kendi çizgilerinde hareket etme-lerini istemektedir.

Yine eğitim süresi boyunca ödenen aidat, aylık, kayıt masrafı, ek kitap üc-retleri ile öğrencinin eğitim hayatı zo-runlu paralı eğitime çevrilir. Bu örneği somutlaştırıp dersane parasını ödeye-medığı için intihar eden gençleri göste-rebiliriz. Bu sorunların başına daha “anadilde” eğitim istemini bile getir-medem birçok pürüz ile karşılaşılıyor. Kapitalizm eğitim sistemimizin can damarını oluşturuyor.

Peki, öğrenci çok para getiren bölümlerde okuduğunda gerçekten bilimsel ve parasız bir eğitim hakkına mı sahip oluyor? Elbette hayır. Her gün, her sene açılan adımı bile telaffuz ede-medığımız bu bölümler öğrencinin öğ-rendiği bilgilerin hiçbirini pratiğe dönüştüremiyor. Su ürünleri bölümü-nün bulunduğu okulda laboratuvar bu-lunmaması gibi örnekler karşımızda duruyor. Yine eğitim sistemi devlet okullarını kazanmayı yüksek puanlar ile imkansız hale getirip öğrenciyi özel üniversiteye gizlice sevk ediyor. Üni-versiteyi kazanamadığı için intihar eden öğrenciler ise durumun bir başka vahameti. Bu örnekler çoğaltılabilir.

Eğitim sistemi genel olarak ezber-e dayalı, bıkırtıcı ve pratikten uzaktır. Eğitim süreci öğrenme dürtüsünü ge-

liştirmeli, haz ve merak uyandırmalı, pratik ile beslenmeli ve objektif olma-lıdır.

Russel eğitim sistemi için şunları söylüyor “Bilgi edinmede duygusal zorlama mümkün olduğunca olmama-lıdır. Duygusal zorlamalar zararlı yor-gunluğun ana nedenidir. Zihinsel yorgunluk, her gün uykuda giderilir. Oysa duygusal yorgunluk yeterli uy-kuyu engeller ya da kötü düşlere yol açar. Yararlı bir amaca hizmet etme-yen eğitime yer verilmemelidir. Bütün yüksek öğrenim sorularına doğru cevap vermek açısından değil araştırma ruhu ve yöntemlerini öğretmek amacıyla ve-rilmelidir.”

Eğitim sistemi aynı zamanda kor-kuç bir yoğunluk ve duygusal zor-lama ile öğrencilerin düşünmesine, mücadele etmesine izin vermiyor. Yani öğrenci eğitim hayatı boyunca sadece anı kurtarıp sorumlu olduğu dersleri geçmek için uğraşılıyor. Bunun yanında farklı seviyedeki tüm öğrencilere aynı seviyedelermiş gibi eğitim verilmesi de eğitim sisteminin başka bir çatlağıdır. Einstein bu durumu şöyle özetliyor “Aslında herkes dâhidir. Ama siz kal-kıp bir balığı ağaca tırmanma yetene-ğine göre yargıyorsanız, tüm hayatını aptal olduğuna inanarak geçirecektir”

Son olarak yineliyoruz ki eğitim sistemi; eşit, bilimsel, parasız ve ana-dilde olmalıdır. Hiçbirimiz bir şirketin müşterisi değil, öğrenciyiz. Bilmeye, öğrenmeye, araştırmaya hevesli birey-leriz. (Bir YDG’li)

## “Kayıplarımızın peşini bırakmayacağız”

**İstanbul:** Cumartesi Anneleri, kaybedilen yakınlarının akıbetini sormak ve faillerin yargılanması talebiyle sürdürdükleri adalet ara-yışlarının 543’üncü haftasında da Galatasaray Meydanı’nda bir araya geldi.

HDP İstanbul Milletvekili **Ali Kenanoğlu**’nun da katıldığı ey-lemde 18 Ağustos 1992’de Şır-nak’ta kaybedilen **Mehmet Ertak**’ın akıbeti sorularak Türki-ye’de AKP hükümeti ve Cumhur-başkanı Erdoğan tarafından devreye sokulan savaş politikala-rına tepki gösterildi.

Eyleme destek veren HDP İs-tanbul Milletvekili **Ali Kena-noğlu**, 7 Haziran’da yenilgiye uğrayan iktidarın intikam duygula-rıyla ülkeyi kan gölüne çevirdiğini dile getirdi.

Ertak’ın oğlu Serhat Ertak da, “Ben babamın kaybedildiği yaşa geldim. Biz sadece babamın ke-miklerini istiyoruz” dedi.

Yapılan konuşmaların ardından haftanın basın metnini okuyan **Özlem Dalkıran** Türkiye’de yine bir savaşın ilan edildiğini söyleye-rek “Yine kentler ablukaya alındı, JITEM yöntemleri devreye so-kuldu, evler bombalandı, insanlar öldürüldü, keskin nişancılar insan avına çıktı, ormanlar yakıldı, in-sanlar yerinden edildi, ölü beden-ler hayasızca teşhir edildi. Yine, asker, polis, gerilla cenazelerinde Türkçe-Kürtçe ağıtlar birbirine karıştı” dedi.

## “Trans tutsak Esra Arıkan yalnız değildir”

**İstanbul:** F oturumunda trans tut-sak **Esra Arıkan**’ın durumuna dikkat çekildi. Erkek hapislanele-rinde kalan, 9 yıldır tecritte tutulan Esra Arıkan yoğunlaştırılmış tecrit politikalarını göndermiş olduğu mektupla kamuoyuna duyurdu.

Mektubun okunmasının ardın-dan haftanın basın metnini İHD üyesi **Seza Mis Horuz** okudu. Horuz yaptığı açıklamada Esra’nın hapisshanede yaşadığı saldırılar so-nucu ülser hastalığına yakalandı-ğını ve son zamanlarda hastalığın bağırsaklarına ilerlediğini kolon kanseri riski taşıdığını belirtti. Es-ra’ya yönelik iletişim hakkının en-gellenmesinin psikolojik bir işkence olduğunu belirten Horuz, bu durumun Esra’nın şikayet ve dilekçelerine de yansıtıldığını, Esra’nın yapmış olduğu başvurula-rın kabul edilmediğini belirtti.

## Samistal’de Yeşil Yol çalışması yeniden başladı

**H. Merkezi:** Karadeniz’de 8 ilin yayla-larını birbirine bağlayacak ve doğayı katledecek olan Yeşil Yol Projesi için, 19 Ağustos gecesi Çamlıhemşin’e bağlı Samistal Yaylası’nda çalışmaların yeni-den başladığı öğrenildi.

**Fırtına İnisyatifi** sosyal medya üzerinden yaptığı açıklamada, “Ağır si-

lahlı polis ve jandarma eşliğinde kanun-suz yol yapımına dün gece tekrar baş-landı” dedi. İnisyatif, Yeşil Yol çalışmasını durdurmak için Samistal Yaylası’na gidenler arasında fenalaşan-ların olduğunu belirtti.

Fırtına İnisyatifi, herkesi Samistal Yaylası’na yaşamı savunmaya çağırıyor.







# özgür gelecek

Pêşeroja Azad

## İşte yaptıklarınız ve

HDP'nin barajları aşmasının ardından kurmuş olduğu bütün hayalleri suya düşen TC devleti, "çözüm sürecini" buzdolabına kaldırdığını söyleyerek Türkiye Kürdistanı'nda savaş ilan etti. İşte T. Kürdistanı'nda TC devletinin sadece dört günlük (18 Ağustos ile 22 Ağustos arası) savaş bilançosu. (Hiç kuşkusuz bu da sadece basına yansıyanı kadarıyla):

**Şirnex:** 18 Ağustos günü Şirnex, Si- lopi ve İdil'de sokağa çıkan gençlere polis gerçek silahlarla saldırdı. Mahal- lelerin rastgele tarandığı Şirnex'te 2 kişi, İdil'de de 1 kişi yaralandı. Cizre Kaymakamlık ve Emniyet Müdürlüğü binalarının üzerine kum torbalarıyla siper oluşturularak, keskin nişancılar yerleştirildi.

İdil'de, 20 Ağustos gecesi **Cebbar Acar** isimli bir genç polislerin açtığı ateş sonucu yaşamını yitirdi.

**Erzurum:** 19 ağustos günü Tekman Kaymakamı Lütfullah Ün tarafından kamu kurumlarına gönderilen talimat- ta, devlet dairelerinde Türkçe dışında bir dil konuşulmasını yasakladı.

**Amed:** 18 Ağustos günü Diyarbakır Valiliği tarafından gece saat 01.00 iti- bari ile süresiz sokağa çıkma yasağı ilan edilen Silvan ilçesinde internet ve telefon erişimi engellendi. İrtibatın sağlanamadığı ilçede gençlerin kont- rolünde bulunan mahallelerde şiddetli çatışmalar yaşandı. Dumanların yük- seldiği ilçeye giriş çıkışlar yasaklandı, HDP ve DBP'den oluşan heyet ilçeye alınmadı.

Gaz bombalarıyla "sokağa çıkma yasağı" anonlarının yapıldığı ilçede ilk belirlemelere göre, 4 kişi yaşamını yitirdi, çok sayıda kişi de yaralandı.

18 Ağustos günü Lice, Hani ve Ko- caköy üçgeninde bulunan kırsal alanda HPG gerillaları ile askerler arasında çı- kan çatışmanın sonlandırılması için Fis Ovası'nda canlı kalkan eylemi başlatan halkı askerlerin taraması sonucu 2 kişi ağır yaralandı.

20 Ağustos'ta Silvan'ı yakıp yıkan özel hareket timleri, "Elimizde vur emri var" diyerek 7 yaşındaki çocuğu yere yatırıp kafasına M16 dayadı.

21 Ağustos günü Nusaybin'de özel hareket polisinin ilçeyi taraması sıra- sında kafasına isabet eden kurşunla yaralanan 3 yaşında İ.D.'nin hayati tehlikesi sürüyor. 22 Ağustos Diyarba- kır'ın Sur ilçesinde gece saatlerinde başlayan polis saldırısında yaşamını yi- tirdiği belirtilen bir gencin cenazesi

Diyarbakır Gazi Yaşargil Adli Tıp Kuru- mu'na kaldırıldı.

**Wan:** 18 Ağustos günü AKP'nin sa- vaş politikalarını protesto eden genç- lere polisin saldırması ile çatışma çık- tı. Gece geç saatlere kadar süren ça- tışmada polis keyfi olarak etrafa ve evlerin içine gaz bombası attı.

**Meletî:** 18 Ağustos'ta Malatya E Tipi Kapalı Cezaevi'nde 15 Ağustos ta- rihinden bu yana açlık grevinde bulu- nan siyasi tutsaklar gardiyanlarca darp edildi.

**Merdîn:** 20 Ağustos gecesi Mer- dîn'de eylem yapan gençlere zırhlı araçlardan açılan ateş sonucu 19 ya- şındaki **Ali Akpınar** isimli bir genç ya- şamını yitirdi.

**Batman:** 20 Ağustos günü Bat- man'da "özyönetim" ilanına ilişkin savcılığın talimatıyla ifadeye çağrılan 10 kişiden 5'i gözaltına alındı.

**Adana:** Türkiye Kürdistanı kentle- rinde sürdürülen devlet şiddetini ve katliamlarını 20 Ağustos günü Adana'da yürüyüş düzenleyerek protesto eden gençlere, polis saldırdı. Yapılan saldırı sonrası çıkan olaylarda ise polisler, ya- kaladıkları iki genci feci bir şekilde darp ederek gözaltına aldı.

**Bedlîs:** 18 Ağustos günü Tatvan'da- ki Sorgun Askeri Kışlası önünde geçen sivil aracın askerlerce taranması sonu- cu başından ağır yaralanan **Ömer Cin- kılıç** isimli genç, kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

**Kars:** Kars'ta yaşamını yitiren 3 HPG'linin elbisesini çıkartarak teşhir eden askerler cenazenin üstüne basa- rak, 90'lı yıllarda yaptığı gibi "zafer pozu" verdi.

**Adana:** 18 Ağustos günü Seyhan'da,



## işte yapacaklarınızın teminatları!

YJA Star gerillası Kevser Eltürk'ün (Ekin Wan) cenazesine yönelik işken- ceyi protesto eden kadınlara polisin saldırması üzerine çatışma çıktı.

**Konya:** Domates toplamak üzere Konya'nın Ereğli ilçesine giden mev- simlik Kürt tarım işçilerinin çadırları 21 Ağustos'ta sivil faşistler tarafından ateşe verildi. İşçiler, can güvenlikleri nedeniyle kamyon kasasında ilçeden ayrılmak zorunda kaldı.

**Ordu:** Ordu E Tipi Kapalı Ceza- evi'nde tutulan Ercan İşcan ve Abdul- selam Şehmus isimli tutsakları 21 Ağustos günü, Cezaevi 2. Müdürü Hamit Karşlıoğlu "Bugüne kadar devlet

size gücünü göstermedi. Ben size gös- tereceğim" diyerek darp etti.

**Muş:** Varto'da iki gün süren şid- detli çatışmaların ardından katledilen- lerin **Rahmi Kızıltaş** ve **Abdullah Top- rak** olduğu ortaya çıktı.

21 Ağustos Malazgirt'te, YJA Star gerillası Kevser Eltürk'ün (Ekin Wan) cenazesine yapılan işkenceyi protesto etmek isteyen kitleye polis saldırdı. Saldırı sonucunda başına gaz bombası kapsülü isabet eden engelli bir kişi ağır yaralandı.

**Colemêrg:** Şemdinli ilçe merkezinde şiddetli çatışmalar sürerken 18 Ağustos günü, birçok eve roket ve mermi isabet etti. Zırhlı araçlarla hal- ka "Evlerinizi boşaltın. Aksi taktirde sorumlusu biz değiliz" anonları yapıldı. Şemdinli Kaymakamı'nı arayan Köy Muhtarı Zeydan Özel, "HPG'lilerle görüşün, geri çekilsinler. Yoksa köyü ta- rayacağız" yanıtı aldı.

Şemdinli'de devam eden çatışma- larda Haruna Karakolu'ndan atılan ha- van topları, Nêrdûşe köyündeki evle- re isabet etti.

AKP iktidarının korkusundan yaralı bir hayvan gibi saldırarak gerçekleştirdiği katliamlar, infazlar devam eder- ken Akit Gazetesi emekli askerleri ko- nuşturarak, "Teröriste kalkan olanlar sivil sayılmaz, vurulmalıdır" sürman- şetiyle sivil katliam çağrısı yaptı.

